

Thailand
Animal Hospital
Standards and Accreditation

มาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย

Thailand Animal Hospital Standards and Accreditation

คำนำ

มาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย เป็นโครงการที่ริเริ่มโดยคณะทำงานในสมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบกรบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทยในปี 2553 เป้าหมายของโครงการนั้นคือการที่คนในวิชาชีพเองจะได้ช่วยกันทำให้เกิดคุณภาพของการให้บริการการรักษาสัตว์ เป็นหนึ่งเดียวกัน มีเกณฑ์วัดที่มีความหมาย อยู่ในระดับเดียวกับสากล และที่สำคัญ ทำให้เกิดขึ้นได้จริงในประเทศไทย

แม้ว่าในวิชาชีพแพทย์จะมีเกณฑ์มาตรฐานโรงพยาบาลมากมาย แต่คณะทำงานนี้มีความเห็นว่ามีมาตรฐานทางสัตวแพทย์ต้องเกิดจากความเข้าใจในงานการให้บริการการรักษาสัตว์อย่างแท้จริง เราจึงได้เลือกมาตรฐานของ The American Animal Hospital Association (AAHA) เป็นแนวทางการสร้างมาตรฐาน โดยเริ่มจาก 13 ใน 19 กลุ่มมาตรฐานเป็นชุดแรกที่จะนำมาศึกษาและดัดแปลง ขึ้นตอนการทำงานใช้เวลา 2 ปี เพื่อให้มาตรฐานชุดแรกนี้

- ง่าย นำไปใช้ได้จริง
- เป็นภาษาไทย
- ไม่ต้องอาศัยทุนทรัพย์มาก

ในขั้นตอนหลังจากนี้ เมื่อ “มาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย” ออกสู่สายตาสมาชิกที่สนใจ ก็จะมีการให้ความรู้ความเข้าใจผ่านสื่อและการสัมมนาในโอกาสต่างๆ จากนั้นจึงจะมีการเกิดการประเมินมาตรฐานด้วยตนเอง จนถึงการประเมินมาตรฐานและการรับรองมาตรฐานจากสมาคมฯ ทั้งนี้ที่สำคัญ การเข้าโครงการการประเมินมาตรฐานนี้ เป็นการเข้าร่วมโดยสมัครใจ ไม่มีการบังคับเป็นกฎหมาย เพราะเราเชื่อว่า ความต้องการในการสร้างคุณภาพแก่วิชาชีพที่เรารัก อยู่ในจิตวิญญาณ และเกิดจากความร่วมมือ ช่วยเหลือกัน ของสัตวแพทย์ทุกคน

งานของสมาคมฯ และโครงการนี้ไม่อาจเกิดขึ้นและลุล่วงได้ หากปราศจากความเอื้อเฟื้อของ The American Animal Hospital Association (AAHA) การอนุเคราะห์อย่างมากของบริษัท Hill's Pet Nutrition (Hill's) การอุทิศตัวของคณะทำงานของโครงการมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทยที่ทำงานอย่างดุเดือดและเต็มใจทุกคน และท้ายสุด บริษัท โซเอทิส (ประเทศไทย) จำกัด ที่อนุเคราะห์การจัดพิมพ์คู่มือนี้

สพญ. ดร. ศิรยา ชื่นกัไร

ประธานโครงการมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย
The Thailand Animal Hospital Standards and Accreditation

คณะทำงานโครงการมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย Standards Committee

สพ.ญ. อภิรดี จุฑารัตน์
อ.น.สพ. ชัยยศ ธารรัตน์
อ.สพ.ญ.ดร. มล. นฤดี เกษมสันต์
ผศ.สพ.ญ.ดร. มนชนก วิจารณ์
ผศ.น.สพ.ดร. สุमितร์ ดุรงค์พงษ์ธร
รศ.สพ.ญ.ดร. ศิรินทร หยิบโชคอนันต์
สพ.ญ. อาริยา นทกุล
สพ.ญ. สุวิชา เกษมสุวรรณ

สำเนาจากนายก VPAT

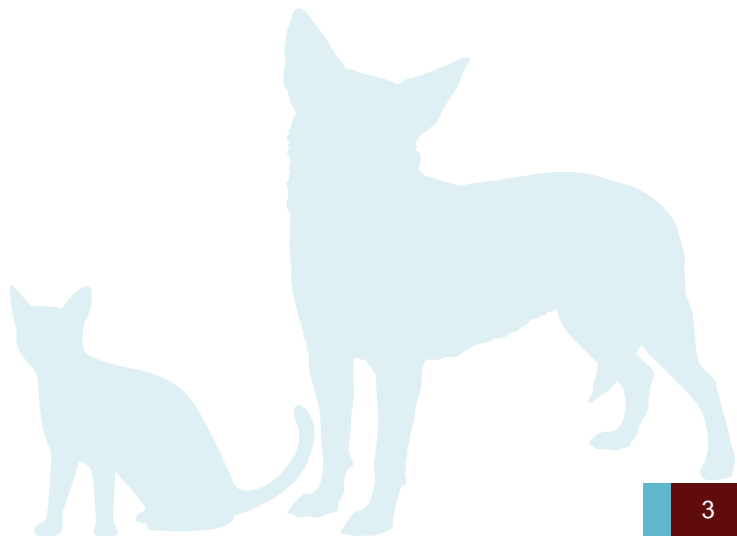
‘มาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย อีกอย่างก้าวสู่ มาตรฐานวิชาชีพ สัตวแพทย์ และการยอมรับในสังคม’

สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบกรรทำบัตโรคสัตว์แห่งประเทศไทย ตั้งขึ้นและดำเนินงานโดย **แรงแห่งความปรารถนาดีและรักในวิชาชีพสัตวแพทย์** ของกรรมการบริหารสมาคม พันธมิตร และบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมายาวนานถึงปีที่ 44 ผลงานและกิจกรรมของสมาคมฯ เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งจากสัตวแพทย์ในประเทศไทยและภูมิภาค จาก ‘โครงการการศึกษาต่อเนื่อง (CE-VPAT) มาเป็น ‘งานประชุมวิชาการระดับภูมิภาค (VPAT Regional Veterinary Congress)’ จนมาถึง ‘โครงการสร้างมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย’ ซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่า ผลงานเหล่านี้ได้สร้างความโดดเด่นให้กับสมาคมฯ ในฐานะเป็นองค์กรวิชาชีพสัตวแพทย์สัตว์เลี้ยง ที่เป็นที่ยอมรับทั้งสัตวแพทย์และประชาชนทั่วไป

‘มาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย’ จะเป็นแนวทางปฏิบัติให้เกิด **มาตรฐานการประกอบวิชาชีพสัตวแพทย์** ที่เป็นหนึ่งเดียวกัน สร้าง **ความมั่นใจในบริการการรักษาสัตว์** แก่ประชาชนทั่วไป โดยคำนึงถึง **สวัสดิภาพสัตว์** เป็นเป้าหมายสำคัญสูงสุด นอกจากนี้ ‘มาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย’ ฉบับนี้ยังจะเป็นต้นแบบให้กับกรรสร้างมาตรฐานการประกอบวิชาชีพให้กับสัตวแพทย์ในประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคอาเซียนอีกด้วย

รองศาสตราจารย์ สพ.ญ.ดร. เภาลี จัตตรงค์ค์

นายกสมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบกรรทำบัตโรคสัตว์แห่งประเทศไทย

การใช้งาน

มาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทยฉบับนี้ได้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้สถานพยาบาลสัตว์และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถดำเนินการทางวิชาชีพสัตวแพทย์และการให้บริการในสถานพยาบาลสัตว์อย่างมีคุณภาพ ทางคณะกรรมการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผู้จัดตั้ง ผู้ดำเนินการ และ เจ้าหน้าที่ ของสถานพยาบาลสัตว์ จะได้ทำการศึกษาคู่มือมาตรฐานเล่มนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาสถานพยาบาลของท่าน

มาตรฐานเหล่านี้จะเป็นแนวทางให้ท่านเตรียมตัวสำหรับการประเมินสถานพยาบาล ซึ่งท่านสามารถขอคำแนะนำเพิ่มเติมจากคณะกรรมการที่ปรึกษาได้ตลอดเวลา มาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วย

1. คุณภาพการดูแลในหมวดของวิสัญญี
2. คุณภาพการดูแลในหมวดของโรคติดเชื้อ
3. คุณภาพการดูแลในหมวดของการดูแลฉุกเฉินและวิกฤติ
4. คุณภาพการดูแลในหมวดของการจัดการความเจ็บปวด
5. คุณภาพการดูแลในหมวดของการดูแลสัตว์ป่วย
6. คุณภาพการดูแลในหมวดของการผ่าตัด
7. เวชระเบียน
8. สิ่งอำนวยความสะดวกในห้องตรวจรักษา
9. สิ่งอำนวยความสะดวกในการดูแลรักษาและซ่อมบำรุง
10. ภาพรังสีวินิจฉัย
11. ห้องปฏิบัติการ
12. ยา
13. การบริการเจ้าของสัตว์

แต่ละบทได้แบ่งมาตรฐานเป็นสองชนิด

1. **มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standard)** หมายถึง มาตรฐานที่มีความสำคัญ โดยสถานพยาบาลสัตว์จำเป็นต้องผ่านทุกข้อจึงจะได้รับการประเมินมาตรฐานทั่วไปในขั้นต่อไป
2. **มาตรฐานทั่วไป (General Standard)** หมายถึง มาตรฐานที่สถานพยาบาลสัตว์ควรมี มาตรฐานเหล่านี้เป็นส่วนที่ประเมินด้วยคะแนน สถานพยาบาลสามารถรับคะแนนตามหัวข้อที่ได้ดำเนินการตามมาตรฐานนั้นๆ โดยที่ไม่จำเป็นต้องดำเนินการครบทุกหัวข้อ

คะแนนของมาตรฐานทั่วไปมีสองชนิด

1. **คะแนนเต็ม** ท่านจะได้รับคะแนนเต็มเมื่อท่านปฏิบัติตามมาตรฐานข้อนั้นๆ หรือไม่ได้รับคะแนนถ้าไม่ได้ปฏิบัติ
มาตรฐานที่มีหัวข้อย่อยเป็น Bullets เป็นมาตรฐานที่จำเป็นต้องมีหรือปฏิบัติทุก Bullets เพื่อให้ได้คะแนนเต็ม
มาตรฐานที่มีหัวข้อย่อยเป็นอักษรพยัญชนะ เป็นมาตรฐานที่เมื่อมีการปฏิบัติจึงได้คะแนนตามข้อนั้นๆ
2. **เปอร์เซ็นต์** ท่านจะได้รับคะแนนเป็นสัดส่วนตามความถี่ของการปฏิบัติตามมาตรฐานข้อนั้นๆ

Rationale

Score Sheets

เป็นคำชี้แจงเพิ่มเติม

เป็นแผ่นคำนวณคะแนนของแต่ละมาตรฐาน ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับความเป็นจริงในการปฏิบัติงานของสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทยรวมถึงสภาพสังคม เศรษฐกิจ ในภายภาคหน้า

Quality of Care: Anesthesia / វិធានការ

Quality of Care: Anesthesia / วิสัญญี

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

- MA01 การให้ยาาสลบต้องทำโดยสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
- MA02 มีอุปกรณ์ช่วยการหายใจที่จำเป็นและพร้อมใช้งานได้ ไม่ว่าจะเป็นแบบควบคุมด้วยมือหรือด้วยเครื่อง
- MA03 สัตวแพทย์หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมาย ต้องแจ้งให้เจ้าของสัตว์ทราบในเรื่องการเตรียมตัวก่อนวางยาสลบ การให้ยาซึม รวมถึงข้อมูลที่เป็นอื่น ๆ ก่อนให้ยาสลบสัตว์
- MA04 ต้องใส่ท่อช่วยหายใจไว้จนกว่าสัตว์ป่วยจะรู้สึกตัวและอยู่ในขั้นปลอดภัย
- MA05 สัตว์ป่วยต้องอยู่ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์หรือบุคคลที่ได้รับการฝึกอบรมจนกระทั่งรู้สึกตัวเต็มที่
- MA06 ต้องมีอุปกรณ์ตรวจวัดสัญญาณชีพดังต่อไปนี้อย่างน้อยหนึ่งชนิด ในระหว่างการวางยาสลบรวมถึงการทำทันตกรรมและการวินิจฉัยด้วยภาพ (diagnostic Imaging)
- Respiratory monitor
 - Pulse oximeter
 - Blood pressure monitor
 - Continuous electrocardiograph (ECG) monitor
 - Esophageal stethoscope
- MA07 มีบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมการกู้ชีพ จำนวนเพียงพอระหว่างที่มีการผ่าตัด
- MA08 ยาและอุปกรณ์ฉุกเฉินต้องมีลักษณะดังนี้
- พร้อมใช้งาน
 - ถูกเก็บในที่เฉพาะ
 - เคลื่อนย้ายได้
 - ติดฉลากชัดเจน
 - มีจำนวนสำรองตลอดเวลาอย่างเหมาะสม
- MA09 ถ้ามีการใช้ตัววางยาสลบ ต้องเป็นตู้ใส่และสามารถเฝ้าติดตามอาการสัตว์ป่วยได้ตลอดการวางยาสลบ

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

- AN01 สถานพยาบาลควรมีพื้นที่สำหรับการนำสลบ / วางยาสลบทั่วร่างกาย
Rationale : เพื่อให้มีขนาดพื้นที่และแสงสว่างเหมาะสม สำหรับการทำงาน เก็บยา และอุปกรณ์ เพื่อการนำสลบอย่างปลอดภัย
- AN02 พื้นที่พักฟื้นอยู่นอกห้องผ่าตัด
Rationale: เพื่อความปลอดภัยของสัตว์ป่วยและบุคลากรปฏิบัติงานได้สะดวกและสามารถเข้าถึงสัตว์ป่วยได้อย่างทันท่วงที
- AN03 สัตวแพทย์ผู้ดูแลการการให้ยาสงบประสาทและ/หรือการวางยาสลบ สามารถตระหนักถึงอาการผิดปกติและสามารถแก้ไขได้อย่างเหมาะสม
- AN04 สถานพยาบาลมีใบอนุญาตการให้ยาสงบประสาทและ/หรือการวางยาสลบจากเจ้าของสัตว์และเก็บในเวชระเบียนสัตว์ป่วยทุกรายที่ได้รับยาซึมและ/หรือยาสลบ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้
- AN05 บุคลากรได้รับการฝึกอบรมให้สามารถช่วยสัตว์แพทย์ในด้านต่างๆดังนี้
- AN05a การวางยาซึม การนำสลบ และการวางยาสลบ
 - AN05b การวิเคราะห์สัญญาณชีพสัตว์ป่วย
 - AN05c การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นเมื่อเกิดความผิดปกติในการการให้ยาสงบประสาท และ/หรือการวางยาสลบ

มาตรฐานการเตรียมตัวสัตว์ก่อนการให้ยาสงบประสาทและ/หรือการวางยาสลบ (Preanesthetic Procedures)

- AN06 สัตวแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับการผ่าตัดเป็นผู้ทำการประเมินและบันทึกสภาพสัตว์ป่วยภายใน 24 ชั่วโมง ก่อนการให้ยาสงบประสาทและ/หรือการวางยาสลบตามหัวข้อต่างๆ ดังนี้
- AN06a ประวัติสัตว์ป่วย
 - AN06b การตรวจร่างกายอย่างละเอียดตามขั้นตอนทางอายุรศาสตร์
 - AN06c ประวัติวัคซีน
 - AN06d ผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ รวมถึงผลการวินิจฉัยด้วยภาพ (diagnostic Imaging) (ถ้ามี)
 - AN06e การประเมินสุขภาพสัตว์และความเสี่ยงในการวางยาตามคำแนะนำของ **สัตวแพทย์สภา** โดยแบ่งได้ดังนี้
 - กลุ่มที่ 1 สัตว์สุขภาพปกติดี
 - กลุ่มที่ 2 สัตว์ที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือมีพยาธิสภาพของร่างกายน้อย
 - กลุ่มที่ 3 สัตว์ที่มีพยาธิสภาพของร่างกายรุนแรง ซึ่งอาจเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับความผิดปกติที่จะรับการผ่าตัดรักษาแต่มีผลต่อการดำเนินชีวิตปกติ

- กลุ่มที่ 4 สัตว์ที่มีพยาธิสภาพร่างกายขั้นรุนแรงมากจนเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตของสัตว์ป่วย
- กลุ่มที่ 5 สัตว์ที่มีอาการเพียบหนัก แม้จะได้รับการผ่าตัดหรือไม่ก็ตาม มีโอกาสค่อนข้างน้อยที่จะมีชีวิตอยู่เกิน 24 ชั่วโมง

AN07 มีแผนการดูแลสำหรับสัตว์ป่วยที่ได้รับการวางยาสลบเฉพาะตัวและบันทึกในเวชระเบียน (อาจใส่ Rational เพิ่มเติม)

- การประเมินความเสี่ยงการวางยาสลบ
- ตรวจสอบห้องปฏิบัติการก่อนให้ยาสลบ (ถ้าเหมาะสม)
- การให้น้ำนำสลบและการให้ยาสลบ
- แผนการติดตามภาวะสลบ (ทั้งเครื่องมือ และ บุคลากร)
- แผนฉุกเฉิน

AN08 สถานพยาบาลมีข้อบัญญัติที่เป็นลายลักษณ์อักษร ในการพิจารณาอาการและความเสี่ยงเพื่อประกอบการแนะนำในการวินิจฉัยเพิ่มเติมก่อนการวางยาสลบ

AN09 ใช้หน้ากากและ ไดอะแฟรม ในการนำสลบที่ผ่านการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อทุกครั้ง

AN10 หน้ากากสำหรับวางยาสลบหรือให้ออกซิเจนควรมีขนาดที่เหมาะสมกับสัตว์ป่วยเพื่อป้องกันการรั่วไหลของยาดมสลบ

AN11 มีการใส่ intravenous catheter ไว้ตลอดระยะเวลาที่วางยาสลบทั่วร่างกาย

AN12 มีการให้สารน้ำเข้าหลอดเลือดดำไว้ตลอดระยะเวลาที่วางยาสลบทั่วร่างกาย

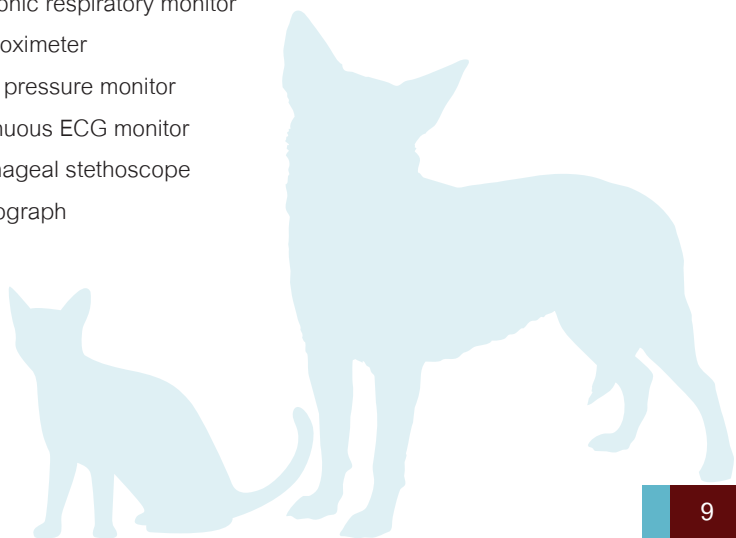
AN13 มีการใส่ท่อช่วยหายใจก่อนและระหว่างการวางยาสลบทั่วร่างกาย

AN14 ท่อช่วยหายใจควรอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องและไม่รั่ว

มาตรฐานการเฝ้าติดตามสัตว์ป่วยขณะให้ยาสงบประสาทและ/หรือการวางยาสลบ (Patient Monitoring)

- AN15 มีบุคลากรโดยเฉพาะที่ทำหน้าที่เฝ้าติดตามสภาพสัตว์ที่ได้รับยาสลบแต่ละตัว
- AN16 มีบุคลากรที่ได้รับการฝึกฝนและปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอในการประเมินสัญญาณชีพของสัตว์ ในขณะที่ให้ยาสงบประสาทและ/หรือการวางยาสลบ โดยมีการบันทึกอัตราการเต้นของหัวใจ หรืออัตราการหายใจ หรือความดันโลหิต ในบันทึกการวางยาสลบ
- AN17 บันทึกการวางยาสลบควรเก็บแยกเฉพาะสัตว์ป่วยแต่ละราย ในบันทึกประกอบด้วย
- วันที่
 - ระบุนุสัตว์ป่วย
 - ระบุนุเจ้าของ
 - ระบุนุผู้ทำการวางยาสลบ
 - ระบุนุผู้ติดตามสัญญาณชีพ
 - วิธีการทำสลบที่ใช้
 - ขนาดและชนิดของยานำสลบ
 - ขนาดและชนิดของยาสลบและยาอื่นๆ (ถ้ามี)
 - ผลการติดตามสัญญาณชีพ
 - ระยะเวลาช่วงที่สัตว์สลบ
 - ระยะเวลาในการผ่าตัด
 - ยาแก้ปวดที่ให้ช่วงพักฟื้น
- AN18 วัดอุณหภูมิร่างกายสัตว์เป็นระยะ ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการสลบ
- AN19 มีการใช้อุปกรณ์เหล่านี้ระหว่างวางยาสลบ
- AN19a Electronic respiratory monitor
 - AN19b Pulse oximeter
 - AN19c Blood pressure monitor
 - AN19d Continuous ECG monitor
 - AN19e Esophageal stethoscope
 - AN19f Capnograph

มาตรฐานการจัดการภาวะฉุกเฉินระหว่างการให้ยาสงบประสาทและ/หรือการวางยาสูบ

(Anesthetic Emergency)

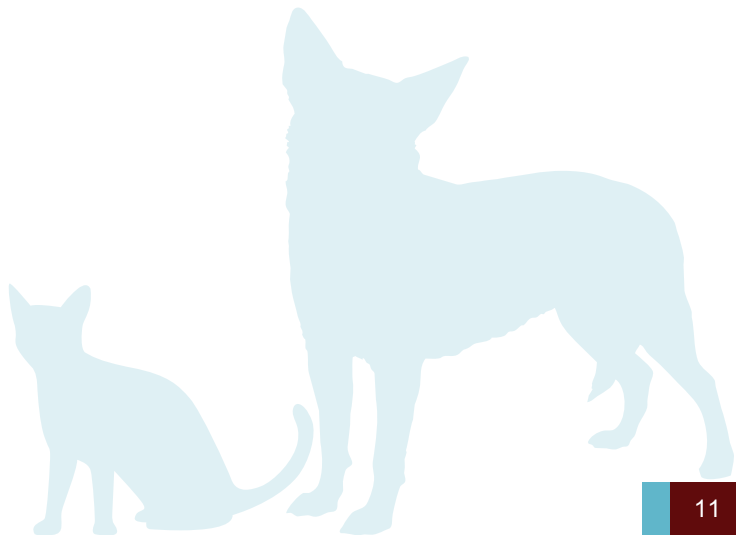
- AN20 สัตวแพทย์หรือบุคลากรที่ได้รับฝึกอบรมสามารถกระทำตามขั้นตอนวิธีมาตรฐานในการช่วยชีวิตสัตว์ป่วยเมื่อเกิดภาวะระบบหายใจหรือหัวใจล้มเหลว อย่างทันท่วงที
- AN21 มีการฝึกกู้ชีพ (cardiopulmonary resuscitation) ประจำปี และมีการปรับปรุงการฝึกให้ทันสมัยเสมอ
- AN22 มีตารางยาฉุกเฉินพร้อมขนาดการใช้

มาตรฐานด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการให้ยาสงบประสาทและ/หรือการวางยาสูบ

(Anesthetic Equipment and Supplies)

- AN23 สถานพยาบาลที่มีการวางยาสลบควรมียา / เครื่องมือ / อุปกรณ์ดังนี้
 - AN23a ยาฆ่าเชื้อสำหรับตำแหน่งที่ฉีดยา
 - AN23b เข็มและกระบอกฉีดยาปลอดเชื้อ
 - AN23c ยาสลบและยาด้านฤทธิ์ยาสลบ
 - AN23d อุปกรณ์ช่วยสอดท่อ เช่น laryngoscope and stylettes ที่เหมาะสม
 - AN23e ท่อช่วยหายใจที่มีขนาดเหมาะสมกับชนิดและขนาดของสัตว์
 - AN23f มีขนาดของ anesthesia tubing and rebreathing bag ที่เหมาะสม
 - AN23g Non-rebreathing apparatus
 - AN23h Rebreathing bag or similar device
 - AN23i ยาป้ายตา
 - AN23j หูฟังทางการแพทย์ (Stethoscope)
 - AN23k Intravenous catheters, administration sets, and intravenous fluids
 - AN23l Electronic respiratory monitor
 - AN23m Pulse oximeter
 - AN23n Electrocardiograph (ECG)
 - AN23o Blood pressure monitor
 - AN23p ผ้าห่มหรืออุปกรณ์ให้ความอบอุ่นสำหรับสัตว์
 - AN23q เครื่องดมยาสลบ
 - AN23r ยาดมสลบ
 - AN23s ออกซิเจน

- AN23t Gas scavenging system
- AN23u อุปกรณ์วัดอุณหภูมิร่างกายสัตว์ป่วย
- AN24 มีการเก็บรักษาและซ่อมบำรุงอุปกรณ์วัดสัญญาณชีพ, เครื่องดมยาสลบ, และอุปกรณ์ต่างๆ อย่างสม่ำเสมอตามคำแนะนำของบริษัทผู้ผลิต / จำหน่าย
- AN25 มีบันทึกการซ่อมบำรุงเครื่องมือ / อุปกรณ์ที่ใช้ในการวางยาสลบเป็นเอกสาร สามารถตรวจสอบได้
- AN26 ท่อช่วยหายใจควรปลอดเชื้อหรือทำความสะอาดให้ทั่วแล้วใช้น้ำยาฆ่าเชื้อที่ไม่ระคายเคืองก่อนใช้
- AN27 ท่อช่วยหายใจควรทำให้แห้งและเก็บรักษาไว้ในบริเวณที่สามารถป้องกันการปนเปื้อน

Quality of Care: Contagious disease / โรคติดต่อ

Quality of Care: Contagious disease / โรคติดต่อ

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

- MA10 มีแนวทางปฏิบัติในการทำความสะอาดและการบำรุงรักษา โดยครอบคลุมสุขลักษณะของคนและสัตว์ป่วย รวมถึงโครงสร้างอาคาร การทำความสะอาดและการฆ่าเชื้อเครื่องมือทางการแพทย์ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคติดต่อ
- MA11 มีการจัดเก็บขยะติดเชื้ออย่างเป็นสัดส่วนและมีขีดที่สามารถป้องกันการแพร่กระจายของโรคได้

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

- CD01 มีแนวทางการปฏิบัติต่อสัตว์ที่สงสัยว่าป่วยจากโรคติดต่อ และแนวทางการจัดการขยะติดเชื้อ
- CD02 ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อกาวน์ สวมถุงมือ และเปลี่ยนรองเท้า ในขณะที่ปฏิบัติงานกับสัตว์ป่วยโรคติดต่อ
- CD03 มีการนำสิ่งของหรืออุปกรณ์ที่สัมผัสกับการปนเปื้อนเชื้อไปทำลายหรือผ่านขบวนการฆ่าเชื้อที่เหมาะสม

มาตรฐานการรองรับ โรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน (Zoonotic diseases)

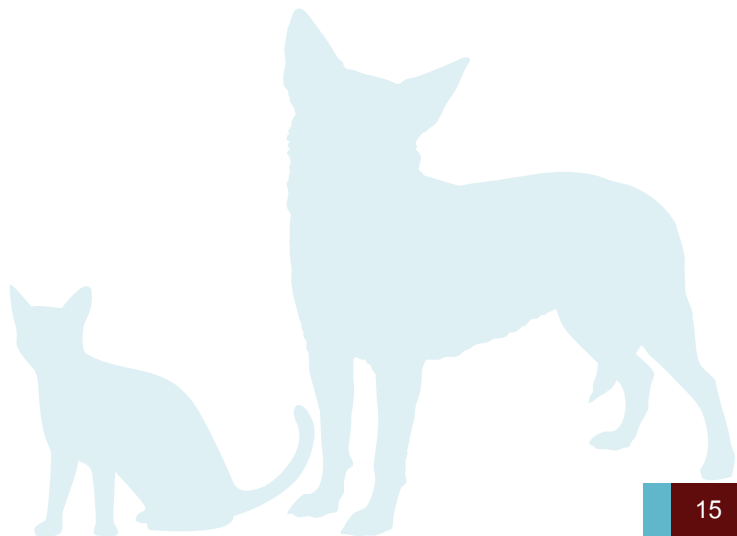
- CD04 มีการแจ้งต่อผู้ให้บริการและผู้ปฏิบัติงานที่สัมผัสกับสัตว์ป่วยโรคติดต่อ และลงบันทึกการแจ้งนั้น ในเวชระเบียนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร
- CD05 สถานพยาบาลสัตว์แจ้งต่อผู้ให้บริการและผู้ปฏิบัติงาน ในกรณีที่สงสัยว่าสัตว์ป่วยด้วยโรคติดต่อถึงแม้ว่าจะยังไม่ได้รับการวินิจฉัยแยกโรคก็ตาม
- CD06 มีป้ายบอกเตือนหน้ากรงสัตว์ป่วยที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อหรือโรคสัตว์สู่คน
- CD07 มีเอกสารอ้างอิงถึงมาตรการป้องกัน และการควบคุมโรคสัตว์สู่คน

Single purpose isolation room

- CD08 มีห้องตรวจสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อแยกเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน พร้อมทั้งมีมาตรการควบคุมการเข้า-ออกของผู้ปฏิบัติงาน
- CD09 อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ทางการแพทย์ที่ใช้กับสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อถูกแยกเก็บเฉพาะส่วนในห้องตรวจโรคติดเชื้อ

Inpatient Care

- CD10 มีห้องพักสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อแยกเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน
- CD11 ส่วนพักสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อมีการฆ่าเชื้ออย่างทั่วถึงและเหมาะสมในขณะที่มีการรักษา
- CD12 อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ทางการแพทย์ที่ใช้กับสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อนั้นได้รับการฆ่าเชื้อก่อนนำออกจากห้องตรวจโรคติดเชื้อ
- CD13 ส่วนพักสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อมีขนาดที่เหมาะสมสำหรับการรับฝากสัตว์ป่วยเข้าทำการดูแล
- CD14 ส่วนพักสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อมีบริเวณตรวจรักษาสัตว์ป่วยที่อยู่นอกกรงพักสัตว์ป่วย
- CD15 บริเวณที่ใช้ในการตรวจและรักษาสัตว์ป่วยของส่วนพักสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อมีแสงสว่างพอเพียง
- CD16 ส่วนพักสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อมีระบบอากาศที่ป้องกันไม่ให้เชื้อจากบริเวณนี้กระจายไปยังบริเวณอื่นๆได้คำแนะนำ สามารถใช้พัดลมดูดอากาศ หรือ ระบบ Negative air pressure

Quality of Care: Emergency and Critical Care / การดูแลฉุกเฉินและวิกฤติ

Quality of Care: Emergency and Critical Care / การดูแลฉุกเฉินและวิกฤติ

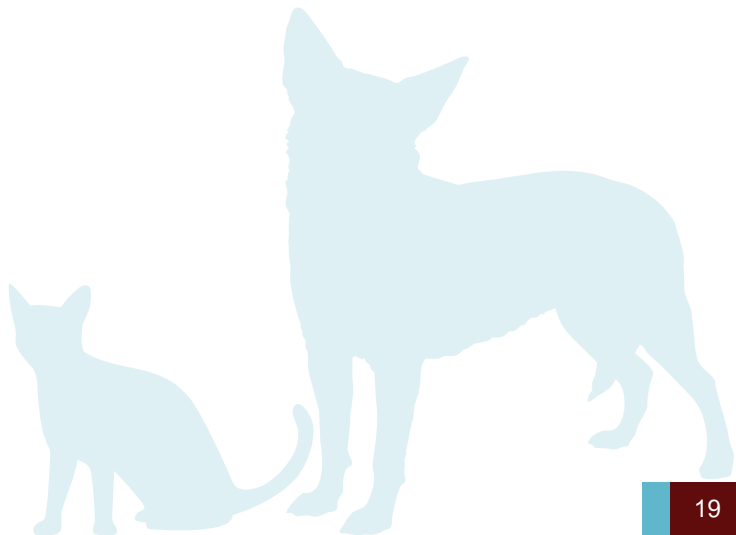
มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

MA12 การบริการหน่วยฉุกเฉินหรือการรับ-ส่งต่อสัตว์ป่วยฉุกเฉิน ต้องพร้อมตลอด 24 ชั่วโมง ทุกวัน

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

- EM01 สถานพยาบาลสัตว์มีนโยบายและกระบวนการที่สามารถให้การรักษาสัตว์ป่วยฉุกเฉินได้อย่างทันที่วงที่ ตลอด 24 ชั่วโมงทุกวัน
- EM01.1 มีบุคลากรทั้งระดับสัตวแพทย์และผู้ช่วยสัตวแพทย์ ปฏิบัติงานตลอดเวลา 24 ชั่วโมงทุกวัน
- EM01.2 มีบุคลากรทั้งระดับนักวิทยาศาสตร์เทคนิคการสัตวแพทย์ปฏิบัติงานดูแลสัตว์ป่วยอย่างต่อเนื่อง ตลอดเวลา 24 ชั่วโมงทุกวัน
- EM01.3 มีบุคลากรทั้งระดับนักวิทยาศาสตร์ เทคนิคการสัตวแพทย์ปฏิบัติงานดูแลสัตว์ป่วย
- EM02 สามารถให้การรักษาที่เหมาะสมกับภาวะฉุกเฉินที่พบได้บ่อย
- EM03 เจ้าของสัตว์ได้รับข้อมูลช่องทางการติดต่ออย่างเป็นลายลักษณ์อักษรในกรณีต้องการความช่วยเหลือในภาวะฉุกเฉิน
- EM04 มีการแนวระเบียนหรือบันทึกสรุปการรักษาเมื่อการส่งต่อสัตว์ป่วยไปยังหน่วยอื่นๆ ในสถานพยาบาลสัตว์เดียวกัน
- EM04.1 ต้องมีสำเนาเวชระเบียนหรือประวัติการรักษาโดยสรุปไปพร้อมกับสัตว์ป่วยในกรณีส่งสัตว์ป่วยฉุกเฉินไปสถานพยาบาลสัตว์อื่น
- EM05 ทีมงานในหน่วยฉุกเฉินต้องได้รับการฝึกฝนจนชำนาญในการดูแลและเฝ้าติดตามอาการสัตว์ป่วยในภาวะวิกฤติ
- EM06 ทีมงานใช้ขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่เหมาะสมในการตรวจพบและแก้ไขภาวะช็อคหรือเมื่อระบบหมุนเวียนโลหิตและทางเดินหายใจหยุดทำงาน

- EM07 ทีมงานในหน่วยฉุกเฉินต้องได้รับการฝึกฝนจนชำนาญในการ
 - EM07a การให้ออกซิเจนในรูปแบบต่างๆ
 - EM07b การใช้อุปกรณ์กู้ชีพพร้อมทั้งการสอดท่อช่วยหายใจ
 - EM07c ใช้อุปกรณ์เฝ้ารอวงศัญญาณชีพ
 - EM07d ให้สารน้ำ
- EM08 มีการเตรียมความพร้อมและอุปกรณ์ในการจัดการภาวะฉุกเฉินเบื้องต้น ในระหว่างทำการ
ปกติได้
- EM09 มีการตรวจทางห้องปฏิบัติการภายในสถานพยาบาลดังนี้
 - EM09a การตรวจทางโลหิตวิทยา (รวมถึงการตรวจลักษณะเม็ดเลือดและพยาธิเม็ด
เลือดด้วยกล้องจุลทรรศน์ ถ้าจำเป็น)
 - EM09b การตรวจทางเคมีคลินิก
 - EM09c การตรวจหาฮีโมโกลินในเลือด
 - EM09d การตรวจความเข้ากันได้ของเลือด (ในกรณีที่ต้องถ่ายเลือด)
 - EM09e การตรวจความเป็นกรดต่างของเลือด

Quality of Care: Pain management / การจัดการความเจ็บปวด

Quality of Care: Pain management / การจัดการความเจ็บปวด

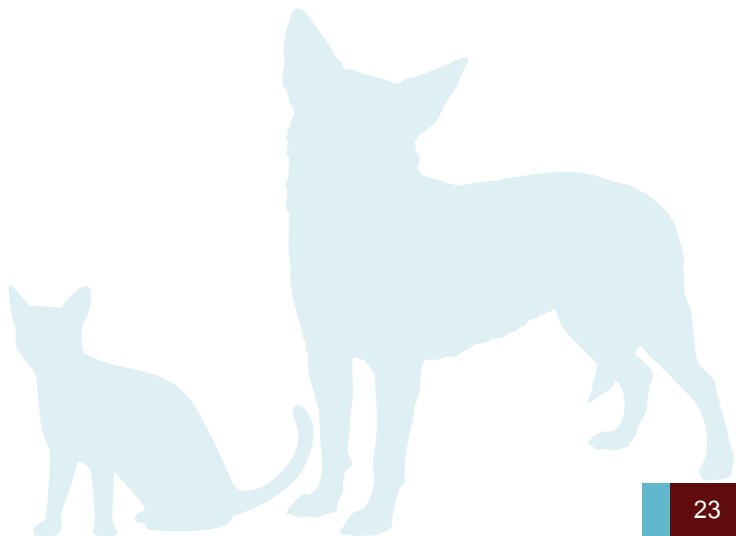
มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

- MA13 มีการประเมินความเจ็บปวดในสัตว์ทุกตัว
- MA14 มีการปฏิบัติตามขั้นตอนที่เหมาะสมในการลดความเจ็บปวดซึ่งขึ้นกับระดับของความเจ็บปวดและระยะเวลาของความเจ็บปวด

มาตรฐานทั่วไป (General standards)

- PM01 มีการบันทึกการตรวจประเมินความเจ็บปวดลงในเวชระเบียนของสัตว์ป่วยทุกตัว
- PM02 มีการจัดการความเจ็บปวดที่เหมาะสมกับสัตว์แต่ละตัว
- PM03 มีการป้องกันความเจ็บปวดก่อนจะเกิดขึ้น (preemptive pain management)
- PM04 มีการจัดการความเจ็บปวดแก่สัตว์ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดเสมอ
- PM05 มีการประเมินความเจ็บปวดที่อาจเกิดขึ้นกับตัวสัตว์จากขั้นตอนต่างๆในการปฏิบัติงานหรือวินิจฉัยโรค
- PM06 สัตว์ป่วยได้รับการประเมินและปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการความเจ็บปวดที่เหมาะสมในกรณีที่สัตว์อยู่ในสภาพเจ็บปวดอย่างต่อเนื่องหรืออาการแย่ลง
- PM07 มีการใช้ยาระงับปวดในรายที่สงสัยว่าเกิดความเจ็บปวดขึ้นแต่ไม่สามารถตรวจประเมินจากวิธีการอื่นๆได้
- PM08 มีแนวทางการปฏิบัติ(written protocol) ในการจัดการความเจ็บปวดและนำไปปฏิบัติโดยระบุรายละเอียดต่างๆต่อไปนี้
 - PM08a วิธีการป้องกันก่อนเกิดความเจ็บปวด (preemptive control of pain)
 - PM08b ปัจจัยหรือเหตุการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับความเจ็บปวด
 - PM08c วิธีการตรวจหาและการประเมินระดับความเจ็บปวดของสัตว์ป่วย
 - PM08d ชื่อยา กลไกการออกฤทธิ์ วิธีการใช้ในการลดความเจ็บปวด
 - PM08e ผลข้างเคียง ผลแทรกซ้อน ปฏิกริยาระหว่างยาที่ใช้ร่วมกัน ข้อห้ามในการใช้ยาลดความเจ็บปวด
 - PM08f การปฏิบัติอื่นๆที่มีส่วนในการลดความเจ็บปวด เช่น การนวด ประคบร้อน/เย็น
 - PM08g วิธีการฝึกฝนของทีมงานในการหาสาเหตุของความเจ็บปวด การประเมินระดับความเจ็บปวดและการเลือกใช้ยาลดปวด
 - PM08h วิธีการสอนให้เจ้าของสัตว์สามารถเฝ้าสังเกตอาการเจ็บปวดของสัตว์ได้

PM09 ในกรณีที่การใช้ยาระงับปวดอยู่ในแผนของการรักษา เจ้าของสัตว์ควรจะได้ความรู้ความเข้าใจในการใช้ยาระงับปวด ซึ่งครอบคลุมถึงกลไกการออกฤทธิ์ของยาและภาวะไม่พึงประสงค์ของยาเหล่านั้น

Quality of Care: Patient Care / การดูแลสัตว์ป่วย

Quality of Care: Patient Care / การดูแลสัตว์ป่วย

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

- MA15 การดูแลสัตว์ป่วยต้องอยู่ภายใต้การดูแล และการรับรองของสัตวแพทย์ที่มีใบประกอบวิชาชีพ
- MA16 บุคลากรต้องกระทำต่อสัตว์อย่างมีมนุษยธรรม
- MA17 มีน้ำสะอาดและอาหารที่เหมาะสมต่อการดูแลรักษาแก่สัตว์ป่วยอยู่เสมอ
- MA18 มีออกซิเจนสำหรับสัตว์ป่วยที่ต้องการใช้ โดยมีการให้แบบทอดม, ตู้ออกซิเจน, oxygen tent, หรือ Elizabeth collar ที่มีพลาสติกคลุม
- MA19 ใช้กระบอกฉีดยาและเข็มชนิดใช้ครั้งเดียวทิ้ง
- MA20 สัตว์ป่วยได้รับการซักประวัติอย่างสมบูรณ์และการตรวจร่างกายทุกระบบหลัก ก่อนการวางยาสลบหรือวินิจฉัยโรค
- MA21 บริเวณที่พักสัตว์ป่วย (กรง, ลานหน้ากรง, บริเวณออกกำลังกาย) จะต้อง
- ปลอดภัย
 - ป้องกันการหลบหนีได้
 - อยู่ในสภาพที่ดี
 - ทำความสะอาดได้ง่าย
 - ไม่แออัด

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

- PC01 มีการตรวจสอบการรักษาและให้ยา เพื่อให้แน่ใจว่าสัตว์ป่วยได้รับการดูแลตามคำสั่งของสัตวแพทย์
- PC02 มีการติดตามและประเมินผลการรักษา/ดูแลสัตว์ป่วยตามนโยบายของสถานพยาบาล
- PC03 ใช้แผนการดูแลรักษาสำหรับสัตว์ป่วยเฉพาะตัว
- PC04 ใช้แผนการรักษาที่ได้ตกลงร่วมกันในการวินิจฉัย การรักษา การติดตามผลของโรคทั่วไป
- PC05 เมื่อรับสัตว์ป่วยเป็นผู้ป่วยในจะต้องมีการเขียนชื่ออย่างชัดเจนและตรงกันที่ปลอกคอ กรง บัตรผู้ป่วยใน และมีข้อมูลจำเป็นอย่างเพียงพอ เช่น ชื่อ เพศ พันธุ์ ตำนาน
- PC06 สามารถตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจและแปลผลได้
- PC07 มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันการบาดเจ็บของสัตว์ป่วยอย่างเหมาะสม เช่น Elizabeth collar หรือผ้าพันแผล

- PC08 มีผู้รับผิดชอบดูแลสัตว์ป่วยตัวนั้นโดยเฉพาะเมื่อมีการใช้เครื่องทำความร้อนหรือเครื่องทำความเย็น
- PC09 แต่ละพื้นที่มีการออกแบบเพื่อเลี่ยงการปะทะกันของสัตว์ป่วย เช่น แยกบริเวณพักรอสำหรับสุนัขและแมว
- PC10 ควรลดความเสี่ยงในการเกิดอันตรายระหว่างคนและสัตว์ป่วยที่มาใช้บริการในสถานพยาบาลนั้น
- PC11 มีสภาพแวดล้อมที่สะอาดถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ

มาตรฐานการฝึกอบุ (Training)

- PC12 ผู้ช่วยสัตวแพทย์ได้รับการฝึกในด้านต่างๆ ดังนี้
 - PC12a วัตถุประสงค์
 - PC12b ดูแลความสะอาดและความสบายตัวของสัตว์ป่วย
 - PC12c อาบน้ำ / แช่น้ำยา
 - PC12d จับ อุ้ม รวมทั้งการใช้อุปกรณ์ช่วยจับ
- PC13 บุคลากรได้รับการฝึกหัดให้ใช้อุปกรณ์อย่างถูกต้องอยู่เสมอ
- PC14 บุคลากรสามารถรู้ว่าการปฏิบัติหรือมีสัญญาณของความผิดปกติ
- PC15 บุคลากรสามารถรู้ถึงลักษณะปกติและไม่ปกติของสัญญาณเครื่องตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ
- PC16 บุคลากรได้รับการฝึกการจัดลำดับความสำคัญของสัตว์ป่วยในการเข้ารับการรักษา
- PC17 บุคลากรได้รับการฝึกให้สามารถสังเกตความเจ็บปวดของสัตว์ป่วยและทำงานสัมพันธ์กับสัตวแพทย์ เพื่อบรรเทาอาการเจ็บปวดนั้น
- PC18 บุคลากรได้รับการฝึกในการเตรียมและการให้สารน้ำ การเฝ้าสังเกตอาการแทรกซ้อนและปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการให้สารน้ำ รวมถึงการดูแลอุปกรณ์ให้สารน้ำ

มาตรฐานการตรวจและประเมินสภาพสัตว์ (Examination and Assessment)

- PC19 สัตว์ป่วยในควรได้รับการดูแลรักษาภายใต้การควบคุมของสัตวแพทย์อย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง
- PC20 สัตวแพทย์ตรวจสัตว์ป่วยอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง
- PC21 สามารถให้การดูแลหรือสังเกตการณ์ได้ตลอด 24 ชั่วโมง
- PC22 มีการบันทึกข้อมูลจากการซักประวัติอย่างสมบูรณ์และการตรวจร่างกายทุกระบบหลักก่อนการวางยาสลบหรือวินิจฉัยโรค
- PC23 มีการบันทึกการวินิจฉัยโรคและแผนการรักษาของสัตว์ป่วยใน
- PC24 สัตว์เลี้ยงได้รับการประเมินสภาพทั่วไปอย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง

- PC25 มีการบันทึกการตรวจทั่วไปของสัตว์ป่วยใน ดังนี้
- PC25a พฤติกรรม
 - PC25b Activity
 - PC25c ระดับความเจ็บปวด
 - PC25d อุณหภูมิร่างกาย
 - PC25e ชีพจร
 - PC25f อัตราการหายใจ
 - PC25g อัตราและจังหวะการเต้นของหัวใจ
 - PC25h CRT
 - PC25i ความอยากอาหาร
 - PC25j ปริมาณน้ำที่ร่างกายได้รับ
 - PC25 k การขับถ่าย

มาตรฐานการรับฝากสัตว์ป่วย (Hospitalization)

- PC26 มีวิธีการแสดงรายละเอียดของสัตว์ป่วยในแต่ละตัว เช่น ชื่อสัตว์ป่วย ชนิดสัตว์ การวินิจฉัย และแผนการรักษา
ข้อเสนอแนะ: วิธีการนี้ อาจรวมถึง กระดาน หรือ คอมพิวเตอร์
- PC27 มีการมอบหมายอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรให้บุคลากรเฝ้าระวัง ดูแล ให้ยา สัตว์ป่วย ในแต่ละตัว
- PC28 อุปกรณ์ช่วยในการรักษาอุณหภูมิร่างกายให้เหมาะสม
- PC28a ลมร้อน (Bair Hugger)
 - PC28b กระเป่า หรือ ผ้าห่มน้ำร้อน
 - PC28c พัดลม หรือ เครื่องปรับอากาศ

การให้สารน้ำ (Fluid Therapy)

- PC29 ใช้สารน้ำชนิดใหม่สำหรับสัตว์ป่วยแต่ละตัว
- PC30 ใช้ชุดให้สารน้ำชุดใหม่สำหรับสัตว์ป่วยแต่ละตัว
- PC31 มีสารน้ำต่อน้ำที่อยู่เสมอและสามารถนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม
- PC35a Crystalloid (มากกว่า 3 ชนิด)
 - PC35b Colloids
- PC32 ใช้เครื่องให้สารน้ำอัตโนมัติ

Adverse / Sentinel Events

- PC33 เมื่อสัตว์ป่วยเกิดผลข้างเคียงจากการรักษา ควรมีการประเมินทาง Clinical pathology Histopathology, Microbiology, Necropsy, and Toxicology ตามความเหมาะสม
- PC34 รายงานการเกิดผลข้างเคียงจากการรักษา ดังนี้
- PC34a วันที่เกิดเหตุการณ์
 - PC34b หมายเลขประจำตัวสัตว์ป่วย
 - PC34c ชนิดของยาที่ให้ หรือ ยาสลบที่ใช้
 - PC34d อุปกรณ์ที่ใช้
 - PC34e วิธีการปฏิบัติ
 - PC34f รายละเอียดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
 - PC34g ความรุนแรงของเหตุการณ์
 - PC34h สาเหตุของการบาดเจ็บ หรือ ตาย
 - PC34i มีการชันสูตร
 - PC34j ชื่อผู้ที่ได้รับการรายงาน
 - PC34k ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น
 - PC34l มีการประชุมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
 - PC34m สรุปรายงาน
- PC35 แผนการรองรับเพื่อไม่ให้เกิดขึ้นอีก
- เพื่อปรับปรุงการดูแลสัตว์ป่วยในอนาคต
 - เพื่อให้บุคลากรได้เรียนรู้ถึงสาเหตุที่ทำให้เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น
 - เพื่อให้บุคลากรไม่ประมาทและได้ตระหนักถึงเหตุการณ์อื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้อีก
 - เพื่อปรับปรุงนโยบายในการลดอัตราการเกิดหรือป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีก

มาตรฐานขั้นตอนปฏิบัติ (Protocol)

- PC36 มี ขั้นตอนปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับบุคลากรในการฝึกหัด อบรมเรื่องการจับ อุ้มสัตว์ป่วย และการใช้อุปกรณ์บังคับสัตว์
- PC37 ใช้ขั้นตอนปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษรในการดูแลความปลอดภัยแก่สัตว์ป่วยที่ต้องใช้อุปกรณ์ให้ความร้อนหรือเย็น
- PC38 ใช้ขั้นตอนปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษรในการระบุผลข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้นและตรวจพบผลข้างเคียงนั้นได้
- PC39 ใช้ขั้นตอนปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษรในการอนุญาตให้เจ้าของเข้าเยี่ยมสัตว์ป่วยใน
- PC40 ใช้ขั้นตอนปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษรในการสื่อสารกับเจ้าของทั้งก่อน, ระหว่าง, และหลังการทำการุณยฆาต

มาตรฐานด้านพฤติกรรมสัตว์ (Behavior)

- PC41 เมื่อพบพฤติกรรมที่น่าเป็นกังวลของสัตว์เลี้ยง ควรแจ้งให้เจ้าของทราบและแนะนำให้ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ
- PC42 มีบริการปรึกษาและมีอุปกรณ์ช่วยให้ความรู้เกี่ยวกับ
 - PC42a การเลือกสัตว์เลี้ยงที่เหมาะสมกับเจ้าของ
 - PC42b ที่อยู่หรือกรงที่เหมาะสมให้สัตว์เลี้ยง
 - PC42c การดูแลประจำวันและการให้อาหาร
 - PC42d Social behavior ของสัตว์เลี้ยง
 - PC42e การฝึกการขยับถ่าย
 - PC42f การกำจัดมูลสัตว์เลี้ยง
 - PC42g การแก้ไขการขยับถ่ายไม่เป็นที่
 - PC42h พฤติกรรมก้าวร้าว
 - PC42i การสืบพันธุ์
 - PC42j การเห่าหรือหอนมากเกินไป
 - PC42k ภาวะเครียดจากการอยู่เพียงลำพัง (separation anxiety)
 - PC42l ความผิดปกติด้านความจำ (cognitive disorder)
 - PC42m การฝึกลูกสุนัข
 - PC42n การฝึกเชื่อฟังคำสั่ง
 - PC42o การเล่นที่เหมาะสม
 - PC42p พฤติกรรมประจำสายพันธุ์

มาตรฐานทางโภชนาการ (Nutrition)

- PC43 มีการประเมินและให้คำแนะนำภาวะโภชนาการที่เหมาะสมของสัตว์เลี้ยง
- PC44 มีการบันทึก body condition score ในเวชระเบียนทุกครั้งเมื่อมีการพบสัตวแพทย์
- PC45 มีการระบุความต้องการพิเศษทางอาหารในแผนการรักษาของสัตว์ป่วยแต่ละตัว
- PC46 ใช้วิธีบ่อนอาหาร อย่างน้อยหนึ่งอย่างดังนี้
 - PC46a Nasoesophageal tubes, esophageal tubes, gastrostomy tubes, jejunostomy tubes
 - PC46b Partial parenteral nutrition, total parenteral nutrition

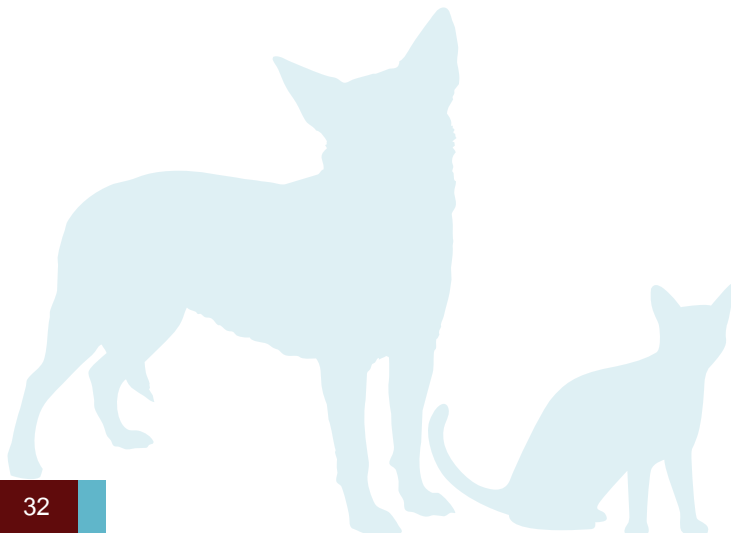
มาตรฐานการจับสัตว์ป่วย (Handling)

- PC47 ใช้การบังคับสัตว์ให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้
- PC48 ใช้ยาซึมหรือยาสลบในกรณีที่สัตว์ป่วยมีความกลัวมาก เครียดอย่างเหมาะสม
- PC49 ใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมในการเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือพาเดินออกกำลังกาย

มาตรฐานคอกพักเพื่อการรักษา (Housing)

- PC50 สัตว์ป่วยได้รับการพาเดินเพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกถูกทอดทิ้งอยู่ในกรงแต่เพียงลำพัง
- PC51 ที่นอนควรมีสภาพและขนาดเหมาะกับภาวะ รูปร่าง น้ำหนัก ของสัตว์ป่วย
- PC52 ที่นอนควรได้รับการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคอย่างเหมาะสม ก่อนนำไปใช้กับสัตว์ป่วยตัวต่อไป
- PC53 สัตว์ป่วยในกรงได้รับการดูแลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ป้องกันปัญหาแผลกดทับ หรือไม่ให้มีการบาดเจ็บอื่นๆเพิ่มขึ้น
- PC54 มีจำนวนสัตว์ป่วยที่เหมาะสมกับจำนวนกรง
- PC55 จัดให้สัตว์ป่วยแยกพักรักษาในกรงเฉพาะตัว ยกเว้นในกรณีที่เจ้าของต้องการให้พักรักษา มากกว่า 1 ตัวต่อกรง ต้องได้รับความเห็นชอบของสัตวแพทย์
- PC56 สัตว์ป่วยควรแยกบริเวณจากสัตว์เลี้ยงที่มาใช้บริการอื่นๆ (เช่น ผ่ากเลี้ยง, อาบน้ำตัดขน)
- PC57 ควรแยกชนิดสัตว์ป่วยในให้อยู่อย่างเป็นสัดส่วน
- PC58 เมื่อมีนกหรือสัตว์ป่าเป็นผู้ป่วยใน กรงจะต้องตรงตามความต้องการเฉพาะสายพันธุ์นั้นๆ ในแง่ของ
 - ขนาดกรงที่เกาะ, ที่พักผ่อน, ราว, ขอนไม้, เสာ, หิน
 - ที่นอน
 - อาหาร
 - สภาพแวดล้อม เช่น อุณหภูมิ, ความชื้น, แสง, สี, เสียง
- PC59 มีที่กั้นระหว่างกรงที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้สัตว์ป่วยสัมผัสกันได้โดยตรง
- PC60 โครงสร้างของกรงและลานหน้ากรงสามารถป้องกันการปนเปื้อนระหว่างสัตว์ป่วย
- PC61 มีการประเมินและเตรียมกรงพิเศษสำหรับสัตว์ป่วยที่มีความหวาดกลัวหรือก้าวร้าว
- PC62 มีการประเมินและแก้ไขเมื่อสัตว์ที่แสดงพฤติกรรมไม่ยอมรับสภาพแวดล้อมหรือหุดหู่ เช่น เหาไม่หยุดเห่าเป็นระยะ, ซ่อนตัว คำแนะนำ : ให้เจ้าของรับกลับบ้าน
- PC63 มีขนาดของกรงและลานหน้ากรงเหมาะสมกับสัตว์ป่วย
 คำแนะนำ : กรงมีขนาดใหญ่พอให้นอนสบายด้วยท่าปกติ, เขยียดได้, ยืนได้, ลูกนั่งได้, กลับตัวได้สะดวก

- PC64 ลานหน้ากรงควรมีความลาดเอียงเพื่อป้องกันการทำความสะอาด และระบายน้ำได้สะดวก
- PC65 พื้นกรงและลานหน้ากรงควรสะอาดอยู่เสมอและอยู่ในสภาพที่ดี
- PC66 ประตูกรงควรสะอาดและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
- PC67 ที่กั้นระหว่างลานหน้ากรง/คอกควรทำจากวัสดุที่แข็งแรง มีความสูงอย่างน้อย 48 นิ้วจากพื้น
- PC68 มีการป้องกันการหลบหนีสำหรับสัตว์ป่วยแต่ละตัวสองชั้น เช่น อยู่ในกรงปิดในอาคารปิด, มีสายรัดอกเดินในอาคารปิด, เดินเล่นภายนอกอาคารด้วยสายรัดอกสองเส้น

Quality of Care: Surgery / การผ่าตัด

Quality of Care: Surgery / การผ่าตัด

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

- MA22 การผ่าตัดทุกครั้ง ต้องกระทำโดยสัตวแพทย์ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
- MA23 ห้องผ่าตัดถูกแยกเป็นสัดส่วนชัดเจน เป็นระบบปิดที่จำกัดเฉพาะการกระทำที่เกี่ยวข้องกับภาวะปลอดเชื้อเท่านั้น
- MA24 ห้องผ่าตัดถูกสร้างขึ้นภายใต้มาตรการของความเสี่ยงในการปนเปื้อนน้อยที่สุด
- MA25 การผ่าตัดใหญ่ที่สำคัญใช้เฉพาะอุปกรณ์ ผ้าขนหนูและผ้าผ่าตัดที่ได้รับการฆ่าเชื้อเท่านั้น
- MA26 มีการตรวจสอบรายละเอียดต่อไปนี้ก่อนทำการผ่าตัด
- มีการระบุตัวสัตว์เพื่อให้แน่ใจว่าเป็นสัตว์ป่วยที่ต้องการแน่นอน
 - ประเภทของการผ่าตัด ตำแหน่งที่จะทำการผ่าตัด
 - การทดสอบที่ควรทำก่อนการผ่าตัด ผลการทดสอบ มีการประเมิน และลงบันทึกผลเรียบร้อยแล้ว
- MA27 บุคคลที่จะเข้าไปในส่วนห้องผ่าตัด ต้องแต่งตัวถูกต้องเหมาะสม คือ สวมหมวกคลุมผม ที่ปิดปากและจมูก เสื้อคลุมผ่าตัด ประเภทใช้ครั้งเดียว(disposable) หรือผ่านการฆ่าเชื้อ (sterilization)
- MA28 สัตวแพทย์ผู้ทำการผ่าตัดใช้ถุงมือผ่าตัดที่ปราศจากเชื้อ ประเภทใช้ครั้งเดียว
- MA29 มีการแยกห่อเครื่องมือสำหรับการผ่าตัดแต่ละประเภท (surgical pack) และฆ่าเชื้อด้วยการ autoclaved หรือ การใช้แก๊ส
- MA30 มีการทำความสะอาดเครื่องมือผ่าตัด การห่อและฆ่าเชื้อด้วยวิธี autoclave, ethylene oxide, gas plasma หรือวิธีที่นำเชื้ออื่น ๆ อย่างเหมาะสม ก่อนใช้งานทุกครั้ง
- MA31 มีการห่อผ้าและวัสดุอื่นๆ เช่น drape, laparotomy pad หรือ sponge, towel และผ้าก๊อช และนำไปผ่านการฆ่าเชื้อก่อนใช้งานทุกครั้ง
- MA32 มีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องผ่าตัดดังต่อไปนี้
- โต๊ะผ่าตัดที่พื้นผิวไม่มีรูพรุน ทำจากวัสดุที่ทนต่อการกัดกร่อน
 - oxygen supply
 - เครื่องดมยาสลบ มีอุปกรณ์ช่วยหายใจ และมี vaporizer ที่จำเพาะกับชนิดยาสลบที่ใช้
 - ระบบ scavenging สำหรับแก๊สทิ้งจากระบบวางยาสลบ
 - ยาฉุนเจือจางไว้ให้อยู่ในที่นำมาใช้ได้สะดวก

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

- SX01 ผู้ช่วยผ่าตัดเป็นสัตวแพทย์ นักเทคนิคการสัตวแพทย์ บุคลากรที่ได้รับการฝึกฝนจนชำนาญ หรือนิสิต / นักศึกษาสัตวแพทย์
- SX02 สัตวแพทย์ผู้ทำการผ่าตัดประเมินสภาพสัตว์ ก่อนการผ่าตัดอีกครั้ง เพื่อให้มั่นใจว่า
- มีการระบุตัวสัตว์ที่ถูกต้อง
 - ทบทวนวิธีการผ่าตัดที่เหมาะสมและตำแหน่งทางกายวิภาค
 - ทำการทดสอบวินิจฉัยที่เหมาะสมและประเมินผลทดสอบนั้นก่อนผ่าตัด
- SX03 ใช้วัสดุเย็บแบบใช้เพียงครั้งเดียว (single use)
- SX04 ผู้เข้าห้องผ่าตัดแต่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกรผ่าตัดนั้น ๆ (attendant) ให้อยู่นอกเขตปลอดเชื้อ
- SX05 ห้ามไม่ให้บุคลากรที่ไม่ได้แต่งกายปลอดเชื้อผ่านระหว่างเขตปลอดเชื้อ หากมีเขตปลอดเชื้อมากกว่า 1 ตำแหน่ง เช่น ระหว่างโต๊ะผ่าตัดสองโต๊ะ
- SX06 ผ้าคลุมสัตว์บริเวณผ่าตัด (drape) ต้องมีขนาดใหญ่เพียงพอสำหรับ Fenestrated drape จะต้องมีขนาดของ ช่องที่เหมาะสมกับขนาดของแผลผ่าตัด

มาตรฐานการเตรียมตัวสัตว์และบริเวณเตรียมผ่าตัด (Patient and sterile field preparation)

- SX07 ห้องเตรียมการผ่าตัด
- SX07a เป็นห้องที่แยกเป็นสัดส่วน จากห้องผ่าตัด ซึ่งสามารถใช้งานอย่างอื่นได้ถ้าไม่มีการปนเปื้อน
- SX07b เป็นห้องที่อยู่ติดกับห้องผ่าตัด
- SX07c เป็นห้องที่มีแสงสว่างพอเพียง
- SX07d เป็นห้องที่พื้นห้อง ผนังห้อง และพื้นผิวในการทำงาน ทำจากวัสดุที่มีพื้นผิวเรียบ ไม่มีรูพรุน และทนการกัดกร่อน
- SX08 ห้องเตรียมการผ่าตัด และห้องผ่าตัดนั้น มีทางเชื่อมต่อกัน
- SX09 ห้องเตรียมการผ่าตัดมีอุปกรณ์ดังต่อไปนี้
- SX09a Oxygen supply
- SX09b เครื่องดมยาสลบ
- SX09c ระบบ scavenging สำหรับแก๊สทิ้งจากระบบวางยาสลบ
- SX09d ยาฉุกเงิน
- SX09e บัตรตาเลียนัดขุ่น หรือ โบรมีโดโคน
- SX09f เครื่องดูดขนสัตว์
- SX09g โตะทำความสะอาดตัวสัตว์

- SX10 การโกนขนสัตว์และการทำความสะอาด ทำในบริเวณที่ไม่ใช่ห้องผ่าตัด
- SX11 มีแนวทางปฏิบัติในการเตรียมตัวสัตว์ป่วย
- ขั้นตอน ระยะเวลา ตารางเวลาในการเตรียมการผ่าตัด
 - การเตรียมทำความสะอาดบริเวณผ่าตัด
 - วิธีการฆ่าเชื้อ
 - น้ำยาฆ่าเชื้อ
- SX12 การทำความสะอาดฆ่าเชื้อโรคเป็นครั้งสุดท้ายกระทำโดยบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่สวมถุงมือปราศจากเชื้อ และกระทำหลังจากสัตว์ป่วยได้รับการจัดท่าเรียบร้อยแล้ว
- SX13 บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในห้องเตรียมผ่าตัด
- มีความระมัดระวังถึงแหล่ง และผลที่เกิดตามมาของการติดเชื้อ
 - ได้รับการฝึกฝนจนเข้าใจในกระบวนการปฏิบัติงานในห้องเตรียมผ่าตัดเป็นอย่างดี
 - กระทำภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์

มาตรฐานการแต่งกายสำหรับการผ่าตัด (Surgical attire)

- SX14 บุคลากรที่อยู่ในห้องผ่าตัด สวมรองเท้าสะอาดที่ใช้เฉพาะในห้องผ่าตัดเสมอ
- SX15 ทีมบุคลากรที่มีหน้าที่ในการเตรียมสัตว์ป่วยก่อนผ่าตัด หรือ ระหว่างการผ่าตัดให้แต่งตัวโดยสวมใส่เสื้อ scrub ในบริเวณที่ปฏิบัติงาน และไม่ให้ออกนอกบริเวณดังกล่าว
- SX16 ทีมบุคลากรต้องใส่เสื้อคลุมทับเสื้อ scrub เมื่อออกนอกบริเวณที่เตรียมตัวสัตว์และบริเวณผ่าตัด โดยเสื้อคลุมนี้จะถอดออกก่อนเข้าห้องผ่าตัด
- SX17 ถอดเครื่องประดับออกก่อนเข้าห้องผ่าตัด
- SX18 ทีมบุคลากรผ่าตัดที่อยู่ในเขตปลอดเชื้อ (sterile field) ระหว่างการผ่าตัดใหญ่ ให้สวมใส่เครื่องแต่งกายที่เหมาะสมได้แก่ ผ้าปิดปากและจมูก เสื้อคลุมผ่าตัด และหมวกคลุมผมแบบมิดชิด ที่ซักสะอาดและปลอดเชื้อ หรือแบบใช้แล้วทิ้ง

มาตรฐานการเตรียมการผ่าตัด (Surgical team preparation)

- SX19 มีแนวทางการปฏิบัติเป็นขั้นตอนเพื่อให้แน่ใจว่า สัตวแพทย์ผู้ทำการผ่าตัดและผู้ช่วยผ่าตัดปฏิบัติตามขั้นตอนในการเตรียมตัวอย่างเหมาะสมถูกต้อง
- SX20 บริเวณ scrub มีเกณฑ์ดังต่อไปนี้
- SX20a บริเวณ scrub สัตว์อยู่นอกห้องผ่าตัด แต่อยู่ใกล้กับห้องผ่าตัด อาจเป็นส่วนหนึ่งของห้องเตรียมตัวผ่าตัดหรือในห้องรักษา
- SX20b มีอ่างสำหรับ scrub มือที่มีขนาดเหมาะสม
- SX20c อ่างสำหรับ scrub มือ มีก๊อกที่ใช้งานได้โดยการใช้น้ำ ฝักบัว หรือเท้าในการบังคับ

- SX20d อ่างสำหรับ scrub มือและที่ใส่สบู่ (dispenser) ทำจากวัสดุที่พื้นผิวไม่เป็นรูพรุน และทนต่อการกัดกร่อนและใช้ในการ surgical scrub เท่านั้น
- SX20e มีที่ใส่สบู่เหลวที่ใช้งานได้โดยการปั๊ม เท้า ศอก หรือ electric eye ในการบังคับ
- SX20f มีการแยกบริเวณ scrub มือหรือมีกระบวนการในการทำความสะอาด เพื่อป้องกันการปนเปื้อน
- SX20g บริเวณ scrub มือใช้เฉพาะการ scrub สำหรับสัตว์แพทย์และผู้ช่วยในการผ่าตัดเท่านั้น
- SX21 การ scrub มือเพื่อเตรียมตัวเข้าห้องผ่าตัด อาจใช้แปรงปลอดเชื้อแบบใช้แล้วทิ้ง หรือ เป็นแปรงแบบ reusable ที่ล้างได้อย่างสะอาดและฆ่าเชื้อได้หลังใช้แต่ละครั้ง

มาตรฐานการเตรียมห้องผ่าตัด (Surgical pack preparation)

- SX22 มีการหล่อลื่น ดูแลเครื่องมือ หรือทำความสะอาดแบบใช้ ultrasonic เป็นประจำ ตามคำแนะนำของบริษัทผู้ผลิต เพื่อยืดอายุการใช้งาน
- SX23 ห่อวัสดุเป็นแบบใช้แล้วทิ้ง หรือ อยู่ในสภาพดีและซักให้สะอาดหลังใช้แต่ละครั้ง
- SX24 ทำเครื่องหมายตัวย่อ ระบุบุคลากรที่เตรียมห่อ surgical pack
- SX25 ทำเครื่องหมายตัวย่อหรือสัญลักษณ์อื่น ๆ ระบุอุปกรณ์ เครื่องมือที่อยู่ในห่อ และ ระบุวันที่ที่เตรียมห่อ surgical pack
- SX26 มีการนำห่อ surgical pack มาทำการฆ่าเชื้ออีกครั้งเมื่อถึงเวลาที่กำหนด
- SX27 มีการวางแผนทางการปฏิบัติ (written protocol) ในการฆ่าเชื้ออุปกรณ์และวัสดุต่างๆ
- SX28 ใส่ indicator หรือ integrator เพื่อบ่งบอกประสิทธิภาพการทำให้ปลอดเชื้อด้วย autoclave โดยให้ใส่ไว้ที่กึ่งกลางของผ้าหรืออุปกรณ์ที่ต้องการฆ่าเชื้อ เพื่อให้ทราบระยะเวลา อุณหภูมิและระดับของความเข้มข้นของไอน้ำที่ใช้ในการฆ่าเชื้อ

มาตรฐานห้องผ่าตัด (Surgical suite)

- SX29 ห้องผ่าตัด มีทางเชื่อมต่อกับบริเวณพื้นสลับและบริเวณเตรียมตัวสัตว์
- SX30 ห้องผ่าตัดประกอบด้วย
- SX30a ผนัง ประตู และพื้นที่เรียบ ไม่เป็นรูพรุนและง่ายต่อการทำความสะอาดและดูแลรักษา
- SX30b ประตูเปิดได้สนิท และกว้างพอที่ให้รถเข็นสัตว์ป่วยผ่านได้
- SX30c ปิดประตูห้องผ่าตัดไว้เสมอ ป้องกันการผ่านเข้าห้องผ่าตัดให้น้อยที่สุด
- SX30d มีกระจกหน้าต่างที่สามารถมองเห็นได้ เพื่อลดการเปิด-ปิดประตูห้องผ่าตัด
- SX30e ห้องผ่าตัดมีระบบระบายอากาศที่มีระบบกรองอากาศ(Laminar airflow ventilation) เพื่อลดจำนวนเชื้อในอากาศ

- SX30f ห้องผ่าตัดเป็น positive pressure airflow
- SX30g เพดานเรียบ ไม่มีรู และง่ายต่อการทำความสะอาดและดูแลรักษา
- SX31 ห้องผ่าตัดไม่มีแหล่งก่อการปนเปื้อน ที่ไม่ไช่มาจากตัวสัตว์ป่วยเอง
- SX32 มีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องผ่าตัดดังนี้
 - SX32a โต๊ะผ่าตัดที่พื้นผิวไม่มีรูพรุน ทำจากวัสดุที่ทนต่อการกัดกร่อน
 - SX32b ไฟผ่าตัดที่มีคุณภาพระดับที่ใช้ในวงการแพทย์(Medical grade)
 - SX32c Enclosed surgical light
 - SX32d มีระบบไฟสำรอง
 - SX32e โต๊ะวางเครื่องมือผ่าตัดที่พื้นผิวเรียบ ไม่มีรูพรุน
 - SX32f โต๊ะวางเครื่องมือผ่าตัดทำจากวัสดุระดับที่ใช้ในวงการแพทย์ (Medical grade)
 - SX32g ถังขยะมีฝาปิดที่เปิดโดยใช้เท้า (kick bucket) ที่ผิวเรียบ ไม่มีรู
 - SX32h เสาน้ำเกลือ
 - SX32i เครื่องดมยาสลับพร้อมเครื่องช่วยหายใจ
 - SX32j เครื่องจี้ห้ามเลือด
 - SX32k แหล่งให้ความอุ่นสำหรับสัตว์ป่วยที่สลบ (ไม่ให้ใช้แผ่นร้อนแบบไฟฟ้า นอกจากผลิตเพื่อสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ)
 - SX32l เครื่องวัดอุณหภูมิร่างกาย
 - SX32m เครื่องวัดความดันเลือด
 - SX32n เครื่องวัดระดับออกซิเจน
 - SX32o เครื่องวัดคลื่นไฟฟ้าหัวใจ
 - SX32p เครื่องวัดการหายใจ
 - SX32q Esophageal stethoscope
 - SX32r เครื่อง suction
 - SX32s นาฬิกาที่สามารถบอกเวลาเป็นวินาทีได้
 - SX32t แผ่นยางหรือเบาะรองรับสัตว์ป่วย

Medical Record / เวชระเบียน

Medical Record

Medical Record /เวชระเบียน

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

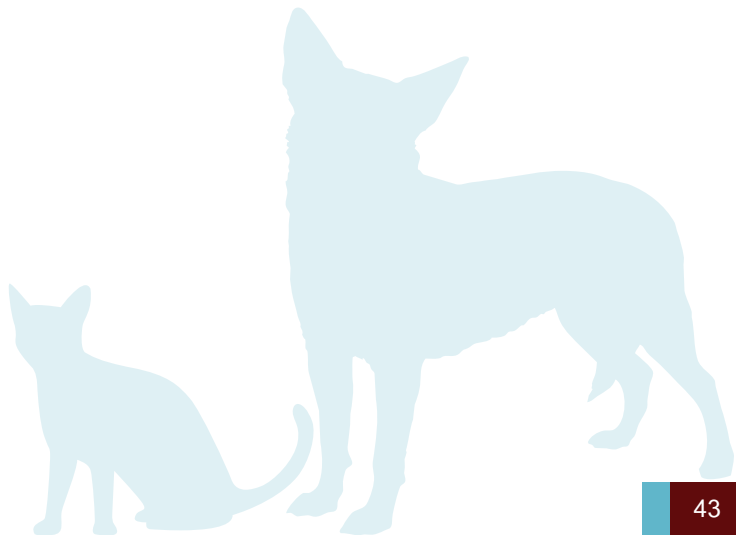
- MR01 มีการจัดเก็บเวชระเบียนสัตว์ป่วยอย่างเป็นระบบ
- MR02 ควรบันทึกในกระดาษขนาด A4 หรือ บันทึกเวชระเบียนแบบอิเล็กทรอนิกส์
- MR03 เวชระเบียนควรจัดเก็บไว้อย่างน้อย 2 ปี เพื่อการดูแลสัตว์ป่วย หรืองานวิจัย ตามที่กฎหมายกำหนด
- MR04 เวชระเบียนมีการบันทึกให้ง่ายต่อการอ่านและทำความเข้าใจ
- MR05 ใช้ตัวย่อระบบเดียวกัน คำแนะนำ: ควรใช้ตามคำแนะนำตามมาตรฐานสากล
- MR06 มีเวชระเบียนสำหรับสัตว์ป่วยเฉพาะแต่ละตัว
- MR07 ใช้ระบบเดียวกันในการจัดเก็บเวชระเบียนในสถานพยาบาล
- MR08 มีระบบการจัดเก็บเวชระเบียนที่ง่ายต่อการค้นหา
- MR09 ใช้การระบุตัวสัตว์ป่วยด้วยระบบเดียวกันทั้งสถานพยาบาล
- MR10 ลงบันทึกเวชระเบียนให้เรียบร้อยก่อนเก็บ
- MR11 ควรบันทึกเวชระเบียนโดยระบบ Problem-oriented medical records
- chief complaint
 - patient history
 - physical examination results
 - assessment
 - plan
- MR12 มีการแยกส่วนของปัญหาที่พบในสัตว์ป่วยลงในเวชระเบียน
- MR13 สัตว์ป่วยแต่ละตัวจะต้องมีเวชระเบียนเฉพาะตัวเมื่อมีอายุ 3 เดือนขึ้นไป
- MR14 ข้อมูลเจ้าของสัตว์ที่ทำการบันทึก ประกอบด้วย
- ชื่อเจ้าของสัตว์
 - ที่อยู่
 - เบอร์โทรศัพท์ที่บ้าน
 - เบอร์โทรศัพท์ที่ติดต่อได้ยามฉุกเฉิน
- MR15 ข้อมูลสัตว์ป่วยที่ทำการบันทึก ประกอบด้วย
- MR15a ชื่อสัตว์ป่วย
- MR15b หมายเลขประจำตัว / Hospital Number
- MR15c ชนิดสัตว์
- MR15d พันธุ์

- MR15e วันเกิด/อายุ
- MR15f เพศ / สถานะทางระบบสืบพันธุ์
- MR15g สี / ขน / หมายเลขไมโครชิพ / รอยสักหมายเลข / รูปร่าง / ลักษณะประจำตัวสัตว์
- MR16 ประวัติวัคซีนสามารถเรียกดูได้ง่าย
- MR17 ระหว่างการทำวัคซีนเจ้าของใช้จะต้องรับทราบถึง
- MR17a รายนามวัคซีนที่จะต้องทำ, วันที่จะต้องฉีด, พร้อมทั้งระบุชนิดของโรคที่ทำการป้องกันด้วย
- MR17b ตารางนัดหมายการฉีดวัคซีนในอนาคต
- MR18 บันทึกรักษาหน้าสัตว์ทุกครั้งที่มาสถานพยาบาล
- MR19 สามารถระบุสัตว์แพทย์ผู้บันทึกเวชระเบียนได้
- MR20 คำแนะนำ: มีการใช้รหัส / ตัวย่อ / ลายเซ็นที่ บุคลากรทุกคนเข้าใจตรงกัน
- MR20 มีคู่มือระบบตัวย่อ/รหัสสำหรับชื่อบุคลากรในสถานพยาบาล ที่เป็นผู้บันทึกเวชระเบียนได้
- MR20 คำแนะนำ: สมุดคู่มือนั้น ควรมีการบันทึกการเปลี่ยนชื่อของบุคลากรและสถานะการจ้างงานของรหัสเหล่านั้น
- MR21 เวชระเบียนควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้
- MR21a วันที่
- MR21b ปัญหาที่พาสัตว์ป่วยมาพบสัตวแพทย์
- MR21c มีประวัติที่สำคัญครบถ้วน
- MR21d ผลการตรวจร่างกาย
- MR21e ปัญหาที่พบจากการซักประวัติและตรวจร่างกาย
- MR21f การวินิจฉัยเบื้องต้น
- MR21g การวินิจฉัยสุดท้าย
- MR21h แผนการรักษา
- MR21i ยาที่ใช้ในการรักษา
- MR21j การให้ความรู้กับเจ้าของสัตว์
- MR21k คำแนะนำในการดูแลสัตว์หลังให้การรักษา
- MR21l พยากรณ์โรค
- MR21n การส่งต่อสัตว์ป่วยไปยังสัตวแพทย์ท่านอื่น
- MR21o หัตถการที่ได้กระทำต่อสัตว์
- MR21p รายละเอียดการผ่าตัด
- MR21q รายละเอียดการวางยาสลบ
- MR21r การเปลี่ยนแปลงการรักษา

- MR21s ผลการวินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการ
- MR21t มีการเห็นตีบอนุญาตในเอกสารต่างๆ
- MR21u รายงานผลจากการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ
- MR22 ประวัติการรักษาควรมีข้อมูลสำคัญดังนี้
 - MR22a ปัญหาที่เคยพบ
 - MR22b การรักษาที่เคยได้รับและการตอบสนองต่อการรักษา
 - MR22c การผ่าตัดที่เคยได้รับ
 - MR22d ยาที่เคยได้รับ
 - MR22e ประวัติการวินิจฉัยโรค
 - MR22f ยาที่ใช้ในปัจจุบัน
 - MR22g การรักษาที่ใช้ในปัจจุบัน
 - MR22h ประวัติวัคซีน
 - MR22i ประวัติสภาพแวดล้อม
 - MR22j ข้อมูลจากการสังเกตของเจ้าของสัตว์
 - MR22k อาหารที่เคยได้รับและปัจจุบัน
- MR23 มีการบันทึกประวัติ ตรวจร่างกาย วินิจฉัยและรักษาอย่างสมบูรณ์
- MR24 มีการบันทึกปัญหาที่เจ้าของแจ้งและได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นปัญหาที่แท้จริงลงในเวชระเบียน
- MR25 สิ่งที่ต้องระบุในฉลากยา และลงบันทึกในเวชระเบียน
 - MR25a ชื่อยา
 - MR25c วันที่จ่ายยา
 - MR25d ขนาดยาที่ให้
 - MR25e อัตราการให้สารน้ำ (ถ้ามีการให้)
 - MR25f วิธีการให้ยา (route of administration)
 - MR25g ความถี่ในการให้ยา
 - MR25h ระยะเวลาในการรักษา
 - MR25i ผู้สั่งยา
- MR26 สถานพยาบาลสามารถสรุปเวชระเบียนและทำรายงานให้เจ้าของใช้ได้เมื่อได้รับการร้องขอ

มาตรฐานขั้นตอนการปฏิบัติ (Protocols)

- MR27 มีแนวทางปฏิบัติสำหรับการสื่อสารกับเจ้าของสัตว์เมื่อสัตว์ป่วยเสียชีวิต
- MR28 มีแนวทางปฏิบัติในการบันทึกและจัดเก็บเวชระเบียน
- MR29 มีแนวทางปฏิบัติในการให้ข้อมูลประวัติการรักษาสัตว์ป่วยแก่เจ้าของสัตว์
- MR30 มีแนวทางปฏิบัติในการส่งสัตว์ป่วยกลับ

Facility:
Examination Facilities /
ห้องตรวจรักษา

Facility: Examination Facilities / ห้องตรวจรักษา

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

- EF01 สถานพยาบาลควรมีพื้นที่เฉพาะสำหรับการตรวจรักษา
คำแนะนำ : ควรมีพื้นที่อย่างน้อย 7.5 ตารางเมตร / ห้อง
- EF02 ห้องตรวจรักษาควรมีพื้นที่พอเพียงต่อการตรวจสัตว์ป่วย
คำแนะนำ : มีพื้นที่ให้สัตวแพทย์ปฏิบัติงานได้สะดวกโดยมีสัตว์ป่วย เจ้าของสัตว์ และผู้ช่วยสัตวแพทย์อยู่ในห้องตรวจรักษา
- EF03 ห้องตรวจรักษาควรมีแสงพอเพียงสำหรับการตรวจสัตว์ป่วย และควรมีห้องตรวจรักษาอย่างน้อยหนึ่งห้องที่สามารถปรับแสงให้มีได้ดังที่ต้องการ
- EF04 ห้องตรวจรักษาควรอยู่ในสภาพแวดล้อมที่สงบ
- EF05 แต่ละห้องตรวจรักษาควรมีโต๊ะรักษาที่พื้นผิวกันน้ำและง่ายต่อการทำความสะอาด
- EF06 ในห้องรักษาควรมีอุปกรณ์ ดังต่อไปนี้
- EF06a เข็มและกระบอกฉีดยาปลอดเชื้อ
 - EF06b หูฟังทางการแพทย์
 - EF06c เครื่องชั่งน้ำหนักที่เที่ยงตรง
 - EF06d อุปกรณ์บังคับสัตว์
 - EF06e เทอร์โมมิเตอร์
 - EF06f เครื่องตรวจหู
 - EF06g เครื่องตรวจตา
 - EF06h ถุงมือตรวจแบบใช้แล้วทิ้ง
 - EF06i Periodontal probe
 - EF06j ตู้ไฟสำหรับดูฟิล์มเอ็กซเรย์
 - EF06k อ่างล้างมือ
 - EF06l อุปกรณ์เสริมในการให้ความรู้กับเจ้าของสัตว์
- EF07 แต่ละห้องตรวจรักษาควรมีอุปกรณ์ทำความสะอาด, น้ำยาฆ่าเชื้อโรค, กระดาษเช็ดมือ, ถังขยะมีฝาปิดมิดชิด

Facility:
Housekeeping and
Maintenance /
การดูแลรักษาและซ่อมบำรุง

Facility: Housekeeping and Maintenance / การดูแลรักษาและซ่อมบำรุง

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

MA33 มีการจัดการดูแลพื้นที่สำหรับสัตว์ป่วยและเจ้าของไข้ เรียบร้อยและเป็นระเบียบ

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

- HM01 มีโปรแกรมในการดูแลด้านความปลอดภัย สะอาด และถูกสุขลักษณะ สะดวกต่อการปฏิบัติงาน
- HM02 สถานพยาบาลควรปราศจากกลิ่นที่ไม่พึงประสงค์
- HM03 มีการตกแต่งสถานที่ และอุปกรณ์ ให้สะดวกสบาย แก่สัตว์เลี้ยงและเจ้าของสัตว์ และมี การดูแลอย่างสม่ำเสมอ
- HM04 บุคลากรในสถานพยาบาลควรเข้าใจเป้าหมายในการรักษาความสะอาดเรียบร้อยในด้าน
- HM04a ความสำคัญของโรคติดเชื้อ การป้องกัน และการควบคุม
- HM04b การใช้อุปกรณ์และสารเคมีที่เหมาะสมและปลอดภัยในการทำ ความสะอาดและฆ่าเชื้อ
- HM05 บุคลากรควรมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะ การทำความสะอาดและการฆ่าเชื้อ
- HM06 สิ่งของที่นำเสนอให้เจ้าของไข้ อาทิเช่น โบรชัวร์, รูปภาพ, ของที่วางขาย ควรสะอาดและเป็นระเบียบตลอดเวลา
- HM07 อุปกรณ์และน้ำยาทำความสะอาดควรเก็บให้เป็นที่อย่างเหมาะสม
- HM08 มีการแยกอุปกรณ์ทำความสะอาดสำหรับห้องผ่าตัดโดยเฉพาะ
- HM09 ผ้าสำหรับทำความสะอาดควรเก็บในตู้หรือภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด
- HM10 ผ้าใช้แล้ว/สกปรกควรแยกใส่ภาชนะปิดมิดชิดเพื่อลดการปนเปื้อน
- HM11 มีผ้าสะอาดพร้อมใช้งานอย่างพอเพียง
- HM12 มีการแยกซักผ้าที่ใช้ในการผ่าตัดออกจากผ้าอื่นๆ
- HM13 เครื่องใช้และอุปกรณ์ที่ใช้ในสถานพยาบาลควรสอดคล้องกับกฎระเบียบของการใช้อาคารตามกฎหมาย
- คำแนะนำ: smoke detector ไฟฉุกเฉิน ถังดับเพลิง
- HM14 มีอุปกรณ์ซ่อมบำรุงพื้นฐานที่ใช้งานได้
- HM15 มีข้อมูลสำหรับบริการติดต่อ งานซ่อมบำรุงพื้นฐาน และฉุกเฉิน

- HM16 ระบบระบายอากาศ กรองอากาศและเครื่องปรับอากาศอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี
- HM17 ระบบระบายอากาศสามารถปรับอุณหภูมิให้เหมาะสมกับสภาพอากาศได้ (มี BTU ที่เหมาะสมกับพื้นที่)
- HM18 มีการซ่อมบำรุงระบบระบายอากาศและแอร์คอนดิชั่นอยู่เสมอตามคำแนะนำของผู้ผลิต / จัดจำหน่าย และควรมีบันทึกการซ่อมบำรุงเป็นลายลักษณ์อักษร

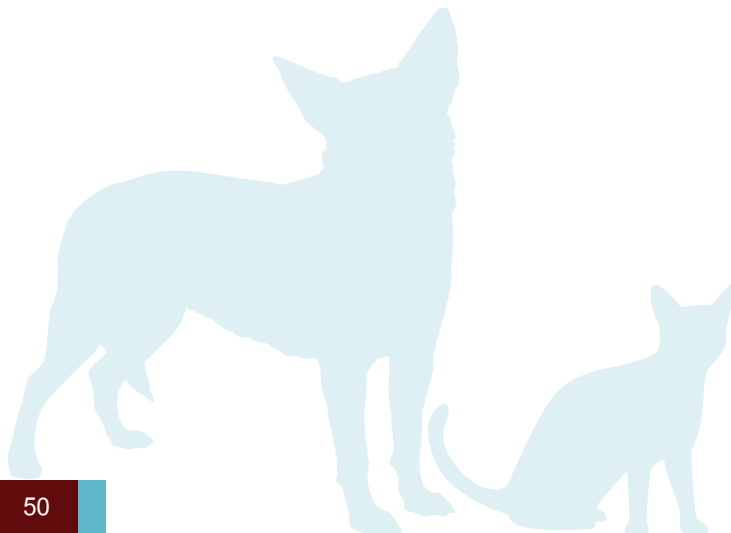
มาตรฐานการวางแผนการดูแลซ่อมบำรุง (Housekeeping Plan)

- HM19 ปฏิบัติตามโปรแกรมการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยและการซ่อมบำรุงของสถานที่ที่กำหนดไว้
- HM20 มีการระบุหัวหน้าและขอบเขตความรับผิดชอบในการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อย
- HM21 คู่มือการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยของสถานพยาบาลควรระบุถึง การตรวจสอบการทำ ความสะอาด และความพร้อมใช้งาน การซ่อมบำรุงมีการระบุผลิตภัณฑ์ที่ใช้ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค ตัวบุคลากรที่รับผิดชอบ งานที่ต้องทำประจำวัน/สัปดาห์/เดือน โดยมีสิ่งที่จะต้องดูแลมีดังนี้
 - HM21a ผนัง
 - HM21b เพดาน
 - HM21c หน้าต่าง
 - HM21d พื้น
 - HM21e เฟอร์นิเจอร์
 - HM21f หลอดไฟ
 - HM21g ระบบประปาและท่อน้ำ
 - HM21h เครื่องปรับอากาศ กรองอากาศ ระบายอากาศ เช่น แอร์ พัดลม เป็นต้น
 - HM21i เครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นๆ เช่น ตู้เย็น เครื่องซักผ้า เครื่องปั่นอาหาร เป็นต้น
 - HM21j ห้องน้ำ
 - HM21k การทิ้งขยะ
 - HM21l ห้องเก็บของ

มาตรฐานการดูแลภายนอกอาคาร (Exterior)

- HM22 พื้นที่ใช้สอยนอกอาคารควรเรียบร้อย, สะอาด, ปลอดภัย, ดูสวยงาม
- HM23 มีการดูแลภูมิทัศน์อย่างเหมาะสม
- HM24 มีการทำความสะอาดพื้นภายนอกอาคารอย่างน้อยวันละครั้ง หรือเมื่อมีความจำเป็น
- HM25 บำรุงสถานพยาบาลอยู่ในสภาพดี
- HM26 มีแสงสว่างภายนอกอาคารพอเพียงเพื่ออำนวยความสะดวกให้เจ้าของสัตว์และสัตว์เลี้ยง
- HM27 มีการเก็บมูลสัตว์เลี้ยงทันที

**Diagnostics and Pharmacy:
Diagnostic Imaging /
ภาพรังสีวินิจฉัย**

Diagnostics and Pharmacy: Diagnostic Imaging / ภาพรังสีวินิจฉัย

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

- MA34 สถานพยาบาลสามารถถ่ายภาพรังสีที่มีคุณภาพเพื่อการวินิจฉัยได้
- MA35 บุคลากรต้องสวมอุปกรณ์ป้องกันรังสี ได้แก่ เสื้อคลุม ถุงมือ ปลอกคอป้องกันรังสี ขณะปฏิบัติงานถ่ายภาพรังสี
- MA36 บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการถ่ายภาพรังสีต้องได้รับการอบรมและตระหนักถึงอันตรายและความเสี่ยงต่อตนเอง สัตว์ป่วยและบุคคลอื่นๆ ในบริเวณห้องถ่ายภาพรังสี
- MA37 มีการตรวจอุปกรณ์ถ่ายภาพรังสีโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกปีเพื่อรับรองความเที่ยงตรงและความปลอดภัย
- คำแนะนำ: เช่น กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์และสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ
- MA38 มีตัววัดรังสี (dosimeter) ส่วนบุคคลโดยตำแหน่งที่ติดตัววัดรังสี เป็นไปตามคำแนะนำของบริษัทผู้ผลิต

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

- DG01 สัตวแพทย์เป็นผู้อ่านภาพถ่ายรังสี
- DG02 สถานพยาบาลมีห้องแยกต่างหากสำหรับถ่ายภาพรังสีโดยเฉพาะ
- DG03 มีการป้องกันไม่ให้เกิดสัมผัสกับฟิล์มก่อนใช้งาน
- DG04 ห้องมืด (dark room) ควรมีลักษณะดังนี้
- DG04a สามารถป้องกันแสงได้
 - DG04b มีขนาดและพื้นที่เพียงพอสำหรับปฏิบัติงานในการล้างฟิล์ม และเก็บฟิล์มที่ยังไม่ได้ใช้รวมทั้งฟิล์มได้
 - DG04c มีระบบระบายอากาศป้องกันแสงที่สามารถระบายสารระเหยได้
 - DG04d ทาห้องด้วยสีอ่อนๆ ที่สามารถทำให้ปฏิบัติงานภายใต้แสงจาก safe light มีประสิทธิภาพ
- DG05 ใช้หลอด Safe light อย่างเหมาะสมในห้องมืด
- DG06 มีการบันทึกข้อมูลการถ่ายภาพรังสี (radiographic imaging) ที่มีรายละเอียดดังนี้
- DG06a วันที่
 - DG06b ชื่อเจ้าของและสัตว์ป่วย
 - DG06c ท่าที่ถ่ายภาพ (radiographic view)
 - DG06d เวลาที่ใช้ในการถ่าย

- DG06e kVp ที่ใช้ในการถ่าย
- DG06f mAs ที่ใช้ในการถ่าย
- DG06g ความหนาของตัวสัตว์ ณ ตำแหน่งที่ถ่ายภาพรังสี
- DG06h การใช้/ไม่ใช้ Grid
- DG06i มีการระบุระดับความรู้สึกของตัวสัตว์ (รู้สึกตัว ได้รับยาซึมหรือได้รับยาสลบ)
- DG06j ผู้ถ่ายภาพรังสี

มาตรฐานการถ่ายภาพรังสีดิจิทัล (Digital Radiography)

- DG07 การถ่ายภาพรังสีดิจิทัลลดการทำด้วยความระมัดระวังโดยคำนึงถึงความปลอดภัยอยู่เสมอ
- DG08 สามารถแปลงและส่งภาพดิจิทัล ในรูปแบบต่างๆ เช่น DICOM, JPEG หรือ TIFF เพื่อการเก็บรักษาและการวินิจฉัยภาพถ่ายรังสี
- DG09 สามารถคัดลอกและเก็บภาพรังสีใน CD เพื่อให้เจ้าของสัตว์ หรือส่งต่อเพื่อขอคำปรึกษาได้
- DG10 มี cassettes และ X-ray sensors สำหรับการถ่ายภาพรังสีดิจิทัล เหมาะกับสัตว์ป่วยทุกขนาด

มาตรฐานด้านความปลอดภัยในการถ่ายภาพรังสี (Radiation Safety)

- DG11 มีการให้ความรู้แก่บุคลากรในสถานพยาบาลเรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับรังสี
- DG12 มีแนวทางปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษรเรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับรังสี
- DG13 มีเสื้อ ถุงมือและปกคอป้องกันรังสี อย่างน้อย 2 ชุด
- DG14 เสื้อ ถุงมือ และปกคอป้องกันรังสี ควรอยู่ในสภาพดี ไม่ชำรุดเสียหาย
- DG15 มีการป้องกันการสัมผัสรังสีเพื่อให้งั่งสัตว์ป่วย เจ้าของสัตว์ และบุคลากรได้รับรังสีน้อยที่สุด
- DG16 ฉนวนและประตูของห้องถ่ายภาพรังสี สามารถป้องกันการแพร่กระจายของรังสีไปยังพื้นที่ส่วนอื่นๆ เกินกว่ามาตรฐาน
- DG17 ขณะทำการถ่ายภาพรังสี บุคลากรที่ทำการถ่ายควรอยู่หลังฉากตะกั่วหรืออยู่นอกห้อง
- DG18 ไม่มีภาพขึ้นส่วนอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของคน ปรากฏบนภาพถ่ายรังสี
- DG19 มีการให้ยาซึมหรือยาสลบแก่สัตว์ในกรณีที่เหมาะสมในการควบคุมสัตว์ที่มีความก้าวร้าวหรือดุร้ายเพื่อให้ได้การจัดท่าที่เหมาะสม โดยไม่มีความเสี่ยงต่อสัตว์ ที่พิจารณาแล้วว่าสามารถวางยาสลบได้อย่างปลอดภัย
- DG20 สัตว์ป่วยต้องได้รับการวัดขนาดอย่างแม่นยำเพื่อเลี่ยงการถ่ายภาพรังสีซ้ำเนื่องจากความผิดพลาด
- DG21 ภาพถ่ายรังสีสามารถเห็นส่วนที่ต้องการได้อย่างชัดเจน

- DG22 กระบวนการล้างภาพถ่ายรังสีในห้องมืด ควรมี Artifacts น้อยที่สุดเพื่อเลี่ยงการถ่ายภาพรังสีซ้ำ
- DG23 มี Technique charts ที่เชื่อถือได้ เหมาะสมกับอุปกรณ์ ฟิล์มที่ใช้และสัตว์ป่วย
- DG24 มีเอกสารอ้างอิงสำหรับการจัดทำสัตว์และเทคนิคการถ่ายภาพรังสีให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง
- DG25 เมื่อพบ Artifacts บนภาพถ่ายรังสี ควรมีการตรวจสอบโดยบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดการเกิดเหตุการณ์ซ้ำในอนาคต

มาตรฐานการตรวจสอบเครื่องถ่ายภาพรังสี (Inspection)

- DG26 เครื่องถ่ายภาพรังสีควรได้รับการตรวจทันทีหลังจากการแก้ไขหรือซ่อมบำรุง
- DG27 แสดงผลการตรวจเครื่องและอุปกรณ์ถ่ายภาพรังสี ไว้ในห้องถ่ายภาพรังสี

มาตรฐานการติดตามการสัมผัสรังสี (Monitoring of Radiation Exposure)

- DG28 บุคลากรที่ตั้งครรภ์ควรปฏิบัติตามคำแนะนำดังนี้
- แจ้งหัวหน้างานให้ทราบทันทีเมื่อทราบว่าตั้งครรภ์
 - บุคลากรทราบถึงข้อปฏิบัติของบุคลากรที่ตั้งครรภ์และอันตรายต่อการสัมผัสรังสี
 - หลีกเลี่ยง Radioisotope และ Fluoroscopy
- DG29 ติดป้ายเตือน “รังสีเป็นอันตรายต่อสตรีมีครรภ์”

มาตรฐานการเก็บบันทึกภาพถ่ายทางรังสี (Diagnostic Image Archiving)

- DG30 ภาพถ่ายรังสีแต่ละภาพ ต้องระบุ ชื่อสถานพยาบาล วันที่ ชื่อสัตว์ป่วย อยู่ในภาพอย่างถาวร
- DG31 เก็บภาพถ่ายรังสีในสภาพเดิม
- DG32 เก็บภาพถ่ายรังสีให้เรียบร้อยและง่ายต่อการเรียกใช้
- DG33 ภาพถ่ายรังสีเป็นสมบัติของสถานพยาบาลและเป็นส่วนหนึ่งของเวชระเบียนจึงต้องเก็บไว้ด้วยระยะเวลาที่เท่ากัน (อย่างน้อย 5 ปี)
- DG34 มีเอกสารอ้างอิงตัวอย่างภาพถ่ายรังสีกายวิภาคของสัตว์แบบปกติ เพื่อใช้ในการสาริตเปรียบเทียบ

มาตรฐานการล้างฟิล์ม (Manual and/or Automatic Film Processing)

- DG35 มีรายงานการเปลี่ยนน้ำยาล้างฟิล์ม และรายงานการซ่อมบำรุงของเครื่องล้างฟิล์มอัตโนมัติ
- DG36 มีการกำจัดของเสียจากห้องล้างฟิล์มอย่างเหมาะสม

มาตรฐานการล้างฟิล์มแบบ manual (Manual Film Processing)

- DG37 ทำความสะอาดถังล้างฟิล์มและเปลี่ยนน้ำยาใหม่ทุก 4-8 สัปดาห์ไม่ว่าจะใช้งานมากน้อยเพียงใด
- DG38 ปิดถังล้างฟิล์มเมื่อไม่ใช้ เพื่อลดการระเหยของน้ำยาล้างฟิล์ม
- DG39 อุปกรณ์เสริม
- Development timer
 - Stirring paddles
- DG40 คนสารละลายก่อนล้างฟิล์ม

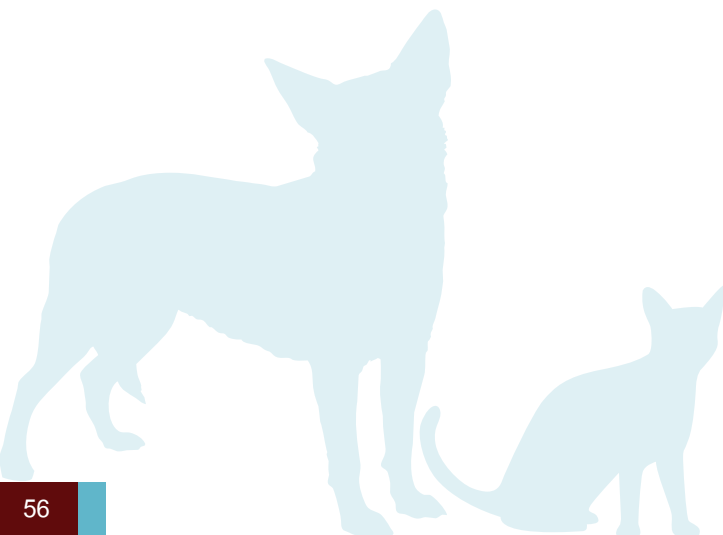
มาตรฐานการล้างฟิล์มแบบอัตโนมัติ (Automatic Film Processing)

- DG41 เครื่องล้างฟิล์มอัตโนมัติควรอยู่ในสภาพดี พร้อมใช้งานและสามารถสร้างภาพถ่ายรังสีที่มีคุณภาพดีและสามารถวินิจฉัยได้
- DG42 มีการทำความสะอาดเครื่องล้างฟิล์มตามตารางและมีการลงบันทึก
- DG43 มีการเปลี่ยนน้ำยาล้างฟิล์มและซ่อมบำรุงเครื่องล้างฟิล์มตามคำแนะนำของบริษัทผู้ผลิต
- DG44 ความถี่การเติมน้ำยาล้างฟิล์มขึ้นอยู่กับปริมาณการใช้งานและเป็นไปตามคำแนะนำของบริษัทผู้ผลิต

มาตรฐานอุปกรณ์ถ่ายภาพ (Equipments)

- DG45 มีคาสเซ็ทอย่างน้อย 2 อันในแต่ละขนาด
- DG46 มีการเก็บฟิล์มสำหรับถ่ายภาพรังสีอย่างดีเพื่อป้องกันการสัมผัสรังสีโดยไม่ได้ตั้งใจ
- DG47 มีตัวอักษรที่บ่งชี้เพื่อระบุข้างซ้าย (L) หรือ ขวา (R) ของสัตว์ป่วย
- DG48 ใช้ Grid ในการถ่ายภาพรังสีของร่างกายส่วนที่มีขนาดใหญ่หรือหนากว่าปกติ
- DG49 โต๊ะสำหรับถ่ายภาพรังสีควรมีขนาดใหญ่พอสำหรับถ่ายท่า ventrodorsal ของสัตว์ทุกขนาด
- DG50 มีพื้นที่รอบโต๊ะถ่ายภาพรังสีเพียงพอสำหรับการทำงานทั้ง 3 ด้าน
- DG51 ในกรณีที่เป็นเครื่องถ่ายภาพรังสีแบบใช้ฟิล์ม
- มีตู้อ่านฟิล์มอย่างน้อย 2 ตู้
 - มีตู้อ่านฟิล์มหนึ่งตู้อยู่ในห้องผ่าตัด
 - ในกรณีที่เป็นเครื่องถ่ายภาพรังสีแบบดิจิตอล
 - มีจอแสดงผลภาพถ่ายรังสีอย่างน้อยหนึ่งจอ
 - มีจอแสดงผลภาพถ่ายรังสีแบบความละเอียดสูงอย่างน้อย 1 เครื่อง
 - มีจอแสดงผลภาพถ่ายรังสีที่ใช้เฉพาะในห้องผ่าตัดเท่านั้น

- DG52 มีหลอดไฟความเข้มสูง (Hot light) อย่างน้อย 1 หลอด
- DG53 มีการเปลี่ยนหลอดฟลูออเรสเซนต์ในตู้อ่านฟิล์มตามระยะเวลาที่เหมาะสม
- DG54 มีอุปกรณ์ที่ช่วยในการจัดท่าหรือบังคับสัตว์ เมื่อมีการถ่ายภาพรังสีสัตว์ที่ถูกระงับความรู้สึก
- DG55 เครื่อง X-ray ควรมีขนาด output ตั้งแต่ 300 mAs at 125 kVp

Diagnostic and Pharmacy: Laboratory / ห้องปฏิบัติการ

Diagnostic and Pharmacy: Laboratory / ห้องปฏิบัติการ

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

MA39 ผู้ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการต้องผ่านการฝึกฝนจนชำนาญ

MA40 มีห้องปฏิบัติการทั้งภายในสถานพยาบาลเองหรือห้องปฏิบัติการภายนอกที่สามารถให้บริการต่างๆเหล่านี้ได้

- โลหิตวิทยา
- ซีรั่มวิทยา
- ค่าเคมีคลินิก
- การตรวจปัสสาวะ และตะกอนปัสสาวะ
- การตรวจนิ่วในปัสสาวะ
- จุลชีววิทยา การเพาะหาเชื้อแบคทีเรียและการทดสอบความไวของเชื้อต่อยา (รวมถึงการทดสอบหาค่า minimum inhibitory concentration (MIC))
- การตรวจหาปรสิตในอุจจาระ
- การตรวจหาปรสิตผิวหนัง
- การตรวจหาพยาธิในเลือด
- การตรวจเซลล์วินิจฉัย
- การทำจุลพยาธิวิทยา
- การตรวจหาระดับของยาที่ใช้ในการรักษา (therapeutic medication level monitoring)
- การวิเคราะห์ฮอริโมน
- การตรวจทาง polymerase chain reaction (PCR)
- การตรวจประสิทธิภาพการแข็งตัวของเลือด
- การตรวจระดับอิเล็กโทรไลต์ในเลือด

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

- LA01 มีห้องปฏิบัติการภายในสถานพยาบาลสัตว์เองที่สามารถตรวจค่าความเป็นกรดต่างของเลือดได้
- LA02 ห้องปฏิบัติการภายนอกใช้บุคลากรที่มีความรู้ด้านพยาธิวิทยา หรือเทคนิคการแพทย์
- LA03 การทดสอบทางห้องปฏิบัติการควรเป็นไปตามอาการบ่งชี้ที่สัตว์แสดงออก (ประวัติการรักษาอาการทางคลินิก ปัญหาเกี่ยวกับการรักษาที่พบ) หรือเพื่อสนองความต้องการหรือเป้าหมายทางการรักษาอื่นๆ
- LA04 มีค่าอ้างอิงมาตรฐานในการทดสอบทางห้องปฏิบัติการ สำหรับสัตว์แต่ละชนิดที่มารับการรักษา
- LA05 มีผลทางสถิติของผลการรักษาสำหรับการดูแลภาวะวิกฤติ
- LA06 มีการระบุบนภาชนะใส่สิ่งส่งตรวจโดยเขียนหมายเลขเวชระเบียน ชื่อสัตว์ป่วย วันและเวลาที่เก็บระบุนการทดสอบที่ต้องการ และวิธีการเก็บตัวอย่าง
- LA07 ใช้สัตวแพทย์ทางด้านพยาธิเป็นผู้วินิจฉัยการตรวจทางจุลพยาธิวิทยาเท่านั้น
- LA08 มีหนังสือ คู่มือและข้อมูลของเครื่องวิเคราะห์ต่างๆ ให้สำหรับผู้ปฏิบัติงานในสถานพยาบาล เพื่อศึกษาวิธีการเก็บตัวอย่าง การรักษาตัวอย่าง และการวิเคราะห์ตัวอย่าง
- LA09 มีหนังสือคู่มือของเครื่องวิเคราะห์ต่างๆ ที่สามารถทำได้ในสถานพยาบาลเองสำหรับผู้ปฏิบัติงาน
- LA10 บุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยอื่นๆของสถานพยาบาลมีความสามารถตรวจวิเคราะห์ค่าพื้นฐานได้เพื่อใช้ในการรักษาภาวะฉุกเฉิน
- LA11 บุคลากรที่ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการของสถานพยาบาลได้รับการฝึกในการใช้อุปกรณ์ป้องกันตัวเอง
คำแนะนำ: เช่นถุงมือ หน้ากาก
- LA12 ชยะทางการแพทย์ และชยะติดเชื้อ มีการแยกเก็บ และส่งไปทำลายอย่างถูกวิธี
- LA13 ห้องปฏิบัติการ ควรมีลักษณะดังนี้
- LA13a มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน
 - LA13b มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการเก็บสารองสารเคมี
 - LA13c มีโต๊ะปฏิบัติการที่เหมาะสมในการรับตัวอย่าง
 - LA13d มีสถานที่ที่เหมาะสมในการวางเครื่องมือตามที่บริษัทผู้ผลิตแนะนำ
 - LA13e พื้นผิวห้องปฏิบัติการและอ่างล้างอุปกรณ์ ทำจากวัสดุที่ทนทานต่อการสึกกร่อนและเปื้อนสี
 - LA13f มีแสงสว่างพอเพียงต่อการทำงานและมีการระบายอากาศดี
 - LA13g มีระบบไฟฟ้าที่ดีและปลอดภัย

- LA14 ระบบการบันทึกของห้องปฏิบัติการภายในสถานพยาบาลมีการบันทึกอย่างเป็นระบบและ
สม่ำเสมอที่สามารถแน่ใจได้ว่ามีการรายงานผลต่อเจ้าของสัตว์อย่างแน่นอน ข้อมูลใน
ระบบการบันทึกประกอบด้วย
- LA14a ข้อมูลประจำตัวสัตว์ป่วย หรือ HN#
 - LA14b วันที่รับตัวอย่าง
 - LA14c เวลารับตัวอย่าง
 - LA14d หมายเลขห้องปฏิบัติการภายนอก (ถ้ามี)
 - LA14e สิ่งที่ต้องการทดสอบ
 - LA14f ชื่อผู้ทำการทดสอบ
 - LA14g วันที่ได้รับผล
 - LA14h วันที่เจ้าของสัตว์ทราบผล
 - LA14i ชื่อผู้แจ้งผลต่อเจ้าของสัตว์
- LA15 ระบบการบันทึกของห้องปฏิบัติการภายนอกมีการบันทึกอย่างเป็นระบบและ
สม่ำเสมอที่สามารถแน่ใจได้ว่ามีการรายงานผลต่อเจ้าของสัตว์อย่างแน่นอน
ข้อมูลในระบบการบันทึกประกอบด้วย
- LA15a ข้อมูลประจำตัวสัตว์ป่วย หรือ HN#
 - LA15b วันที่รับตัวอย่าง
 - LA15c เวลารับตัวอย่าง
 - LA15d หมายเลขห้องปฏิบัติการภายนอก (ถ้ามี)
 - LA15e สิ่งที่ต้องการทดสอบ
 - LA15f ชื่อผู้ทำการทดสอบ
 - LA15g วันที่ได้รับผล
 - LA15h วันที่เจ้าของสัตว์ได้รับผล
- LA16 มีการทำการทดสอบความไวของเชื้อต่อยา เป็นระยะๆ เพื่อติดตามปัญหาการดื้อยา
คำแนะนำ: สามารถติดตามข้อมูลจากผลบันทึกของห้องปฏิบัติการที่ส่งเป็นประจำ

มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ (Quality Control)

- LA17 มีการทดสอบศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน และมีแนวทางปฏิบัติในการแก้ไขสิ่งบกพร่องเป็นประจำทุกปี
- LA18 มีขั้นตอนปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ผลการทดสอบเป็นไปอย่างเที่ยงตรง
- LA19 ผู้ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการได้รับการฝึกฝนขั้นตอนในการทดสอบเป็นประจำ
- LA20 มีการทดสอบความเที่ยงตรงเป็นระยะๆโดยใช้สารเคมีอ้างอิง ก่อนทำการปฏิบัติงานตามปกติ ในทุกๆ รายการที่สามารถตรวจได้
- LA21 มีการทดสอบความเที่ยงตรงโดยใช้ตัวอย่างจริงในระหว่างปฏิบัติงานตามปกติ ในทุกๆ รายการที่สามารถตรวจได้ในห้องปฏิบัติการ
 คำแนะนำ: ความถี่ในการทดสอบ ตัวอย่างทางโลหิตวิทยา/ทุกวัน ซีรัมวิทยา/ ทุกสัปดาห์ ตรวจปัสสาวะ/ ทุกเดือน
- LA22 มีการบันทึกการทดสอบความเที่ยงตรง
- LA23 ห้องปฏิบัติการปฏิบัติตามขั้นตอนการทดสอบอย่างเคร่งครัด และมีการบันทึก ความผิดปกติต่างๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อผลทดสอบได้เช่น haemolysis, lipaemia เครื่องมือและอุปกรณ์ (Equipment and Supplies)
- LA24 ผู้ปฏิบัติงานสวมถุงมือแบบใช้แล้วทิ้ง ในขณะที่ปฏิบัติงานกับตัวอย่างกับสิ่งคัดหลั่งของสัตว์ป่วย
- LA25 เครื่องมือในห้องปฏิบัติงานมีการตรวจสอบคุณภาพตามที่บริษัทผู้ผลิตแนะนำ
- LA26 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือต่างๆนั้น มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร
- LA27 มีอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับทำงานในห้องปฏิบัติการ เช่น
- LA27a กล้องจุลทรรศน์สองตา
 - LA27b Refractometer
 - LA27c ตู้อุ่นสำหรับเก็บตัวอย่าง
 - LA27d เครื่องตรวจน้ำตาลและเครื่องวิเคราะห์สารเคมีในเลือด
 - LA27e สีย้อมเซลล์
- LA28 ห้องปฏิบัติการมีการทำलयน้ำยาและชุดทดสอบที่หมดอายุแล้ว
- LA29 การเก็บรักษาน้ำยาและสารเคมีเป็นไปตามที่บริษัทผู้ผลิตกำหนด

Diagnostic and Pharmacy:

Pharmacy / ၄၇

Diagnostic and Pharmacy: Pharmacy / ยา

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

- MA41 ยาอันตรายและยาควบคุมต้องเก็บในตู้มิดชิด มีการล็อกกุญแจ สามารถเข้าถึงยาได้เฉพาะผู้ที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น
- MA42 ผู้ส่งจ่ายยาเป็นสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเท่านั้น

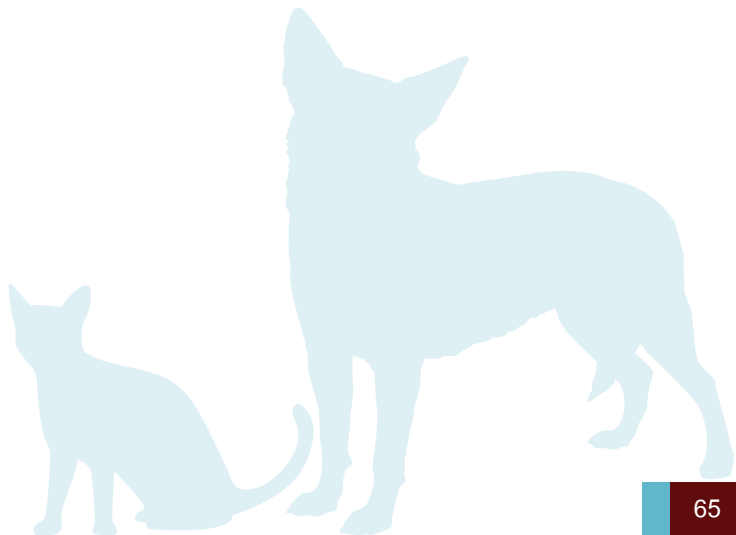
มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

- PH01 พื้นที่เตรียมยา จัดยาและคลังยาเป็นพื้นที่หวงห้าม เข้าได้เฉพาะบุคคลากรที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น
- PH02 มีการติดฉลากบนภาชนะบรรจุยา รวมถึงยาที่เตรียมในหลอดฉีดยาด้วย
คำแนะนำ: ฉลากยาควรจะระบุ เช่น ชื่อยา ความเข้มข้นของยา วันที่บรรจุ/วันหมดอายุ
- PH03 ยาที่ถูกบรรจุในกระบอกฉีดยา ควรมีการเก็บรักษาอย่างถูกวิธีและมีช่วงเวลาเก็บที่เหมาะสมไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของยา
- PH04 มีระบบการจัดระเบียบยาที่สะดวกต่อการหยิบจ่าย เช่นเรียงตามตัวอักษร การใช้ ชนิดของยา
- PH05 การเก็บยาและการจ่ายยาแต่ละชนิดต้องไม่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนด้วยสารหรือยาชนิดอื่น
- PH06 ภาชนะบรรจุยาสามารถรักษาสภาพของยา และป้องกันยาจากสิ่งแวดล้อมได้ เช่น แสง ความชื้น
- PH07 มีข้อมูลของยาด้านพิษ พร้อมใช้ยามฉุกเฉิน
- PH08 ตู้เก็บยาเป็นระเบียบเรียบร้อย

มาตรฐานการส่งจ่ายยา และการจัดยา (Dispensing and Prescription of Medications)

- PH09 เมื่อมีการจ่ายยา
- PH09a ฉลากยาควรพิมพ์ หรือเขียนด้วยลายมืออ่านง่ายและชัดเจน
- PH09b ฉลากยาควรผนึกบนภาชนะอย่างสนิทไม่หลุดลอกง่าย
- PH10 ฉลากยาต้องประกอบด้วย
- PH10a ชื่อเจ้าของสัตว์ป่วย หรือ HN
- PH10b ชื่อสัตว์ป่วย
- PH10c วันที่จ่ายยา
- PH10d ชื่อยา
- PH10e ความเข้มข้นของยา
- PH10f วิธีการใช้, ทางที่ให้
- PH10g จำนวนเม็ดหรือปริมาตรของยาที่จ่าย
- PH10h ชื่อสถานประกอบการ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์
- PH11 มีคำเตือนที่จำเป็นบนฉลากยา และระบุ "ใช้สำหรับสัตว์เท่านั้น"
- PH12 มีการตรวจสอบความถูกต้อง ก่อนส่งมอบยาให้เจ้าของสัตว์
- PH13 มีการบันทึกข้อมูลของยาที่สั่งยาในเวชระเบียน ดังนี้
- PH13a ชื่อยา
- PH13b ความเข้มข้นของยา
- PH13c วิธีการใช้
- PH13d ปริมาณ/ปริมาตรของยาที่ให้
- PH13e ชื่อผู้ที่จ่ายยา

**Management:
Client Service /
การบริการเจ้าของไข้**

Management: Client Service / การบริการเจ้าของไว้

มาตรฐานการสื่อสารต่อเจ้าของสัตว์ (Client Communication)

- CS01 มีขั้นตอนปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษร ในการสื่อสารกับลูกค้าที่ครอบคลุมถึงประเด็นต่างๆ เช่นการวินิจฉัยโรค การพยากรณ์โรค แผนการรักษา ค่าใช้จ่าย และการติดตามผล
- CS02 มีการฝึกอบรมแก่บุคลากร เพื่อให้มีความสามารถในการตอบโทรศัพท์ การใช้อินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ และการรับฝากข้อความ
- CS03 มีจำนวนคู่สายโทรศัพท์ที่เพียงพอ เพื่อให้มั่นใจว่าจะสามารถบริการเจ้าของสัตว์ได้
- CS04 มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการบริการ เช่น ชั่วโมงทำการ งานบริการที่มีให้ การดูแลฉุกเฉิน และปรัชญาของสถานพยาบาล ผ่านทางโบรชัวร์ หรือเว็บไซต์
- CS05 ใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์เพื่ออำนวยความสะดวกในการสื่อสารกับเจ้าของสัตว์
- CS06 มีระบบเตือนเจ้าของสัตว์เมื่อถึงกำหนดนัดหมายที่สำคัญของสัตว์เลี้ยง
คำแนะนำ : เช่น การตรวจสุขภาพประจำปี การนัดตรวจซ้ำ กำหนดวัคซีน การผ่าตัด ทันตกรรม หรือ การวินิจฉัยต่างๆ

มาตรฐานเรื่องทั่วไป (General Management)

- CS07 มีขั้นตอนการปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการทักทายเจ้าของและสัตว์ป่วย ความรวดเร็วในการให้บริการ และทางเลือกในการชำระเงิน
- CS08 มีการประเมินผลประจำปีของบริการที่ให้ ชั่วโมงทำการและความต้องการของชุมชน รวมถึงประเด็นต่างๆดังนี้
- ความเหมาะสมของตารางนัด
 - ความต้องการของการให้บริการฉุกเฉิน
 - ความต้องการของ house call
 - ความต้องการของการมารับหรือการฝากไว้ที่เร็วกว่าปกติ
- CS09 มีการนำข้อมูลจากการประเมินข้อเสนอแนะของเจ้าของสัตว์ ผลสำรวจความต้องการของผู้ใช้บริการความพึงพอใจของผู้ใช้บริการมาใช้ในการประชุมที่เกี่ยวกับการให้บริการลูกค้า
- CS10 มีการประชุมเกี่ยวกับการให้บริการผู้ให้บริการเป็นประจำในหัวข้อต่างๆเช่น คำร้องเรียนของผู้ใช้บริการ และโอกาสในการปรับปรุงงานบริการ
- CS11 มีการใช้ขั้นตอนปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการจัดการความขัดแย้งกับเจ้าของสัตว์
คำแนะนำ: เช่น ใครจะเป็นคนสื่อสารกับลูกค้า และจะจัดการกับความขัดแย้งและผลที่ตามมาอย่างไร

- CS12 มีการปฏิบัติตามขั้นตอนปฏิบัติที่เป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับบุคลิกภาพและการแต่งกายของบุคลากร
คำแนะนำ: เนื่องจากมีความสำคัญกับผลกระทบที่ส่งถึงความไว้วางใจและการสื่อสารกับลูกค้า
- CS13 มีขั้นตอนปฏิบัติที่เป็นลายลักษณ์อักษร ในหัวข้อต่างๆ ดังนี้
- การเคารพต่อสมาชิกคนอื่นๆ
 - การเคารพต่อลูกค้า
 - การเคารพต่อสัตว์ (ทั้งที่มีชีวิตและเสียชีวิตแล้ว)
 - การปฏิบัติงานเมื่อมีลูกค้าอยู่ด้วย
 - ภาษากาย
 - การสื่อสารด้วยวาจาและลายลักษณ์อักษร
- CS13.1 มีการใช้ขั้นตอนปฏิบัติที่เป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับแบบฟอร์มต่างๆ และการทำสำเนาของแบบฟอร์มนั้นๆ

